quitur de minoribus Ordinibus, cautè utitur verbis permissivis, videlicet Episcopus potest conferre minores Ordines nedùm diebus quibus conferuntur sacri, sed etiam Festis & Dominicis. At cùm in conclus. 3. agit de majoribus, loquitur per verba prohibitiva, videlicet, non liceat Episcopis eos conferre, nisi in Sabbatis quatuor Temporum, Sabbato Mediamæ Quadragesimæ & Sabbato sancto. Quo loquendi modo utitur etiam hæc Decretalis. Cùm ergò nullus Canon resistat, quominus Ordines minores possint conferri aliisdiebus; sequitur ut subsistente causa potuerit introduci consuetudo, ut etiam alio tempore, quàm in Jure expresso, licitè conferantur, ex not. per gloss. in *cap. ult. in ver. consuetudo, de consuet. lib. 6.* maximè cum hoc neque jure naturali, neque divino repugnet, *cap. fin. suprà de cons.* juncta gloss. *capite* 1. ubi Gemin. & Franc. *eodem titulo libro*
37 6. Quòd etiam confirmatur ex modo loquendi Doctorum de hac re scribentium: nam Abbas post Hostiensem in *d. cap. consultationi, ante fin.* cùm dixisset majores Ordines non posse conferri, nisi in dictis Sabbatis, addidit & hoc non obstante quacumque consuetudine. At verò posteà agens de minoribus Ordinibus, inquit & illos debere eisdem diebus, vel Festis, seu Dominicis conferri: & sic utitur verbo *debere*, quod non semper est præcepti, gloss. *in ver. attendentes in ver. Debeant de statu Monac.* nec addit clausulam, quæ excludat consuetudinem. Eodem modo loquendi utitur Rebuff. *in praxi benefic. super reg. cancell. de Cler. malè promot. gloss.* 1. & alii Doctores, qui propterea tacitè admittere videntur contraria consuetudine id posse induci. Qui-
38 bus accedit quòd in minoribus Ordinibus cessat ratio, ut quam à sacris Canonibus institutum fuit, ut die Sabbati dictorum Jejuniorum & non aliis diebus sacri conferantur Ordines. Ea enim fuit ratio, ut significaretur eos qui ad sacros assumuntur Ordines, à sæculi laboribus ad requiem Domini transire, gloss. *in d. c. Litteras in ver. Pertinere infra eodem*: ad quam, ut notant ibi Hostiens. & Cardin. cùm non transeant qui minoribus initiantur Ordinibus, quippè qui possunt ad sæculum reverti, indè fit, ut, quemadmodum ibi citari autores animadvertunt, minores Ordines conferantur etiam aliis diebus, quàm Sabbati, scilicet Dominicis & Festis. Cùm ergò hoc cap. & cap. 15. supra eod. declarent minores Ordines non esse adeò adictictos diei Sabbati, quin possint conferri Dominico & aliis diebus Festis, eò quòd in ipsis non militat ratio, quæ militat in sacris Ordinibus: nulla subest causa, cur consuetudo quæ non minoris est autoritatis, quàm Lex ipsa, *l. Imò, ff. De legib.* non potuerit introducere, ut minores Ordines etiam aliis diebus conferri
39 possint, videlicet die Veneris. Quemadmodum communis praxis & consuetudo habet, ut minores Ordines Episcopi conferant etiam in Feria quarta quatuor Temporum, si credimus Henriquez hoc attestanti *in Summa lib.* 10. *cap.* 12. §. 2. Imò quòd plus est, etiam cessante consuetudine, modò adsit necessitas, hoc idem fieri posse innuit Host. qui cùm in *d. cap.* 1. *num.* 2. *in ver. Virgines supra eod.* dixisset Virgines posse velari diebus Dominicis, ac per totam hebdomadam Paschæ, & si necessitas urgeat etiam aliis diebus *cap. Devotis* 20. *quæst.* 1. posteà. in hoc *cap. in princip. in ver. Dominicis*, addit minores Ordines posse conferri illis diebus, quibus & Virgines velari: & Hostiensem sequuntur Joan. Andr. Butr. & alii, ut dixi suprà *num.* 5. ex quo infertur, ut etiam ex consuetudine minores Ordines aliis diebus conferri possint.

40 Cæterùm etsi hæc opinio videatur vera, & ex deductis patet responsio ad contraria, quæ loquuntur de sacris Ordinibus, vel publicis ordinationibus; magis tamen expediret, ut hæc aboleretur consuetudo: nam cùm minores Ordines possint conferri diebus Festis & Dominicis, nimis festinat, qui diem crebrò venientem non potest expectare; Ecclesiaque ex hac inordinata ordinatione plus damni recipere potest, quàm emolumenti, pluraque vitia ad Dei servitium pro virtutibus introduci, ut notat Gelas. *in Decretali prima ad Episcopos per Lucanium transmissa*, ex qua sumitur *c. fin.* 77. *dist.*

Ad tertiam quæstionem, quæ demùm respicit Decretum Concilii *d. cap.* 11. *sess.* 23. respondetur affirmativè: nam 41
consuetudine potest introduci, ut uno die possint conferri omnes quatuor minores cum Subdiaconatu, Rebuff. *dict. gloss.* 1. Cui consuetudini Concilium non derogavit, Navarr. *in Man. c.* 25. *num.* 21. ideòque ex sententia Sacræ Congregationis qui ex consuetudine illius regionis quatuor minores Ordines, & Subdiaconatum susceperunt, non sunt suspensi. Ergò multò magis potuit introduci, ut duobus diebus, aliàs tamen licitè conferantur, arg. *cap. Litteras infrà eod.* Et ita consuetudo ubique recepta concedit, ut feriâ sextâ vesperè præcedente Sabbatum, in quo de jure Ordines sacri conferuntur, Episcopis fas sit Ordines minores dare, quasi in hoc officio dies Sabbati videatur incipere pridie vesperè, ut attestatur Henriq. *in Summa lib.* 10. *cap.* 12. §. 2. ubi etiam reddit rationem, ut scilicet minoribus jam collatis in die Veneri, possint Episcopi in Sabbato majori cum solemnitate sacros Ordines dare. Sed hæc non est bona ratio, cùm minores poterint dari in Dominica præcedenti. Undè hanc quoque consuetudinem tollere præstare ex ratione adducta in fine præcedentis quæstionis, ita tamen ut Episcopus posset cum aliquo dispensare ex causa urgenti.

Vel certè ad hoc tertium dubium posset responderi, licere Episcopo in die Veneris omnes minores Ordines conferre, & in Sabbato sequenti Subdiaconatum, si dies Veneris, sit dies festus, & si necessitas, aut utilitas Ecclesiæ judicio Episcopi id exposcat, juxta Decretum *d. c.* 11. *sess.* 23. non tamen quoad minores Ordines in publicis ordinationibus, sed privatam & alquibus tantùm: & ita S. Congregatio respondit, ut in, ultima ex infra scriptis resolutionibus.

Præsupposito quòd minores Ordines possunt conferri diebus Dominicis, aut aliàs festivis; dubitatur an appellatione diei festi comprehendatur Festum, in quo ab Ecclesia fit officium; an verò debeat esse Festum, quod à populo colatur.

Secundò, idem est dubium quoad promovendos vigore 42
dispensationum de promovendo extra tempora diebus festis.

Tertiò, an ex consuetudine possit Episcopus uno & eodem die ad minores Ordines aliquos promovere.

Quartò, an ubi consueverit ordinatus ad quatuor minores Ordines die Veneris, in die Sabbati sequentis ad Ordinem Subdiaconatûs promoveri, id sit licitum propter consuetudinem.

Ad primum S. Congregatio Concilii censuit, comprehendi dies festos, qui à populo servantur, *toto tit. de fer. de consecr. dist.* 3. *c.* 12. *sess.* 25. *de regular.*

Ad secundum idem respondit.

Ad tertium, præsupposita consuetudine posse.

Ad quartum, licere Episcopo si dies Veneris sit dies festus, & si necessitas, aut utilitas Ecclesiæ judicio Episcopi id exposcat, juxta Decretum Concilii *cap.* 11. *sess.* 23. non tamem in publicis ordinationibus, sed privatim, & aliquibus prædictos minores Ordines conferre.

DE TEMPORIBUS ORDINATIONUM.

Idem Alexander III.

CAPUT IV.

EX tenore tuarum litterarum accepimus, quòd N. Clericus adeò deliquit, quòd si peccatum ejus esset publicum, degradaretur ab ordine quem suscepit, & ampliùs non posset ad superiores Ordines promoveri. Verùm quoniam peccatum ipsius fore occultum dixisti: mandamus quatenùs pœnitentiam ei condignam imponas & suadeas, ut parte pœnitentiæ peractâ, ordine suscepto utatur: quo contentus existens, ad superiores ampliùs non ascendat. Verumtamen quia peccatum occultum est: si promoveri voluerit, eum non debes aliqua ratione prohibere.

SUMMARIUM.

1 *CRiminosus occultus moneri potest ne promoveatur ad Ordines, sed prohiberi non debet.*
2 *Criminosus occultus pœnitentiâ, vel illius parte peractâ potest in susceptis ministrare, etiamsi crimen sit degradatione dignum.*
Et quid si crimen impediat Ordinis executionem etiam post peractam pœnitentiam. num. 6.
3 *Satisfactio criminosi occulti, an ex precepto præcedere debeat celebrationem Missæ.*
4 *Crimen etiam enorme si sit occultum, non impedit quominùs acta pœnitentia possit quis sine peccato officio suo uti, & ad majores Ordines ascendere.*
5 *Nec requiritur dispensatio Episcopi.*
6 *Fallit si crimen impediat officii executionem, etiam post peractam pœnitentiam; quia tunc non licet sine peccato ascendere, aut ministrare.*
7 *Et quæ sint ejusmodi crimina.*
8 *Episcopus ob crimen occultum quantumcumque enorme, non potest de jure communi interdicere subdito ascensum ad Ordines.*
9 *Etiamsi crimen sit tale, ut post peractam pœnitentiam impediat Ordinis executionem.*
Et quid post Concilium tridentinum, num. 12.
10 *Vindictæ ratio cessat in occultis criminibus.*
Peccata latentia solum Deum habent ultorem, ibidem.
11 *Intellectus hujus cap.* & cap. Ad aures infrà eodem.
Clerico non arctato ratione tituli, an possit ob occultum crimen probari ascensus ad Ordines, ibidem.
12 *Episcopus ex Concilio Tridentino potest ob crimen occultum extrajudicialiter prohibere subdito ascensum ad sacros Ordines, eumque suspendere à susceptis Ordinibus, gradibus, & dignitatibus.*
13 *Episcopus an possit ex causa occulta extrajudicialiter interdicere Subdiacono ascensum ad Ordines Diaconatûs, & Presbiteratûs, & n. seqq. usque in finem.*
14 *Pluralis ratio duorum saltem concursum requirit.*
15 *Episcoporum præcipuum munus est subditorum vitia redarguere.*
16 *Præmii ratio præsumitur finalis, & regulat totam dispositionem, eamque extendit etiam ad casus non comprehensos.*
17 *Clerici præsertim in sacris constituti minùs capaces reperti, possunt ab Episcopo suspendi ab executione Ordinum.*
18 *dictio, præsertim, quid importet.*
19 *Episcopus potest ob occultum crimen suspendere jam promotum ad sacros Ordines, ne ministret etiam sub pœna excommunicationis,*
20 *Promovendus facilius impeditur, quàm dejiciatur promotus.*
21 *Ministrat in susceptis, qui ab uno Ordine sacro ad alium ascendit.*

1 EX *tenore.* Criminosus occultus moneri potest, ne promoveatur ad Ordines, sed prohiberi non debet. Hoc dicit. Communis divisio. Secunda, ibi, *Verum.*

2 Nota primò, criminosum occultum, pœnitentiâ, vel illius parte peractâ, posse in susceptis Ordinibus ministrare etiamsi crimen sit degradatione dignum, ut per Barr. *num.*
3 15. Cardin. *in secundo notab.* Et clarè probatur ex littera ibi: *Suadeas, ut Ordine susceptò utatur.* Et quod dictum est de pœnitentia peracta, intellige de consilio, non enim peccat celebrando etiam statim facta confessione; sed bonum est consilium, ut priùs pro parte satisfaciat, ut formaliter inquit Innocent *hic num.* 1. *vers.* Et *idem dicimus quod non*
4 *peccat*, cum quo alii transeunt. Sed an, qui tale crimen commisit, ascendere possit ad superiores Ordines, Doctores non conveniunt. Quidam opinati sunt, post mortale peccatum, quod depositionem inducit, etiam post peractam pœnitentiam nec licere Ordines suscipere, nec in susceptis ministrare. Et in hoc rigore fuit Hugo: sed ejus opinio expressè reprobatur in *cap. Nisi cùm pridem*, §. *Propter conscientiam suprà de renunc.* secundum Host. *hic num.* 2. Et quoad Ordines jam susceptos apertè etiam reprobatur hic in iisdem verbis: *Suadeas, ut Ordine susceptò utatur.* Et dicit gloss. *hic in ver. Utatur*, quam Innocent. Hostiens. & omnes sequuntur, hanc fuisse rigidam opinionem: quia res penè contra naturam est, ut quis sit sine peccato, *cap. Unum*, §. *Hunc autem* 25. *distinct.* Sed Alan. & Tancred. tenuerunt, crimen etiam enorme, si sit occultum, non impedire quominùs acta pœnitentiâ possit quis officio suo uti & ad majores Ordines ascendere. Et dicit Tancredus hos anfractus sublatos esse per Decretalem ultimam infrà eod. ubi est expressum, criminosos occultos præter reos homicidii post pœnitentiam in susceptis ministrare, & ad superiores promoveri. Et hanc opinionem sequitur gloss. *hic in eodem verbo Utatur*, & Innocentius; *numero* 1. *versione Si enorme & occultum*: dicens, talem promoveri posse sine peccato, per caput 2. *in fine infrà de Apostasia* & dicto capite finali, *infra eodem*; nec necessariam esse dispensationem Ordinarii, sed sufficere Sacerdotis absolutionem ex potestate clavium, argumentum capitis *Illi qui* 6. *quæstione* 1. quamvis meritoria sit humilitas, si abstineat. Ita Innocentius cui subscribunt Hostiensis *num.* 2. *versione Notavit autem hic* Joannes Andreas, *num.* 7. *versione Et putat Innocentius.* Cardinalis, *num.* 1. *versione Oppono ad secundum.* Ancharus, *num.* 2. in prima oppositione & alii communiter: fallit tamen hoc secundum Innocentium, *num.* 1. *versione Et hæc sunt vera* & 6
omnes præallegatos, si crimen sit tale ut post peractam pœnitentiam impediat Officii executionem, quia tunc quamvis prohiberi non possit in susceptis ministrare vel ad Superiores ascendere, quia delictum occultum est: ut statim dicam in 2. notabili: tamen peccat sive ministret, sive promoveatur, argumentum capitis *Erga Simoniacos* 1. *quæstione* 1. & capite *Matthæus, infrà de simonia.* Et est expressum in dicto capite

creta noverint, ex quibus conſtat eis, quòd ſalvâ conſcientiâ nequeunt ſublimari; quia non in ſublimitate graduum, ſed in amplitudine charitatis acquiritur regnum Dei.

SUMMARIUM.

1 *Religioſus contra prohibitionem Prælati ſui ordinari non debet.*
2 *Prælati Regulares poſſunt prohibere ſuis ſubditis etiam ob crimen occultum, ne aſcendant ad Superiores Ordines.*
3 *Prælatorum Regularium appellatione qui intelligantur.*
4 *Prælatis Regularibus ex Concilio Tridentino, an liceat extrajudicialiter criminoſis occultis non ſolùm prohibere aſcenſum ad Ordines & dignitates, ſed etiam eos ſuſpendere à jam ſuſceptis & n. ſeqq. in uſque finem.*
5 *Intellectus* cap. Ex tenore ſuprà eodem.
Epiſcopus de jure communi monere poteſt criminoſos occultos, ne ordinentur, ſed prohibere non debet, ibidem.
6 *Epiſcopi & Prælati Regulares de jure communi non poterant ſuſpendere criminoſos occultos à ſuſceptis Ordinibus.*
7 *Epiſcopus ex Concilio Tridentino poteſt ſuſpendere ſubditos ab Ordinibus, gradibus & dignitatibus jam ſuſceptis ex cauſa etiam occulta & extrajudicialiter.*
Item à ſuſcipiendis, n. 9. & 14.
8 *Suſpenſio irrogatur ipſo jure ob manifeſtum crimen etiam non enorme.*
9 *Promotum qui poteſt dejire, multò magis poteſt impedire promovendum.*
10 *Suſpenſus ab Ordinibus ſacris ſuſcipiendis cenſetur etiam ſuſpenſus à dignitatibus Ordinem ſacrum annexum habentibus.*
11 *Proœmii verba cauſam finalem important.*
Dictio, Ut, an cauſam finalem inducat vel, impulſivam, ibid. & n. 15.
12 *Clericis ob occultum crimen ab Epiſcopo ſuſpenſis ab Ordinibus & dignitatibus obtentis, vel obtinendis appellare non licet.*
13 *Concilii Tridentini decretum in cap. 1. ſeſſ. 14. expenditur.*
14 *Prælatorum appellatione ex proprietate veniunt etiam prælati Regulares.*
15 *Verba diſpoſitionis magis attendenda ſunt, quàm præfationis.*
16 *Prælatus Regularis de jure communi majorem habet autoritatem quoad impediendam ſubditorum promotionem, quàm Epiſcopus.*
17 *Regulares non habent velle, nec nolle.*
18 *Regularis magis tenetur obedire ſuo Prælato, quàm Clericus ſæcularis Epiſcopo.*
19 *Beneficia ſæcularia ſunt perpetua; regularia verò manualia.*
20 *Regulares pro dignitatibus obtinendis debent, aut eſſe Sacerdotes, aut in tali ætate, ut infrà annum ad Sacerdotium promoveri valeant.*
21 *Regulares ſuſpenſi ob crimen occultum à ſuis Prælatis habent remedium recurſûs ad Sedem Apoſtolicam.*
22 *Epiſcopo recuſante aliquem ordinare, quis ſtilus ſervetur in Dataria.*
23 *Religioſus non poteſt obtinere Prælationem abſque ſui Superioris licentia petita, & obtenta.*

1 AD *aures*. Religioſus contra prohibitionem Prælati ſui ordinari non debet: hoc dicit. Communis diviſio. Secunda ibi, *Tuæ*.

2 Nota, Prælatos Regulares poſſe inhibere ſuis Religioſis, ne aſcendant ad ſuperiores Ordines, etiam ob occultum crimen. Et Prælatorum, ſeu Præpoſitorum nomine hoc intelli-
3 ge Abbates, vel priores, *cap. Ea quæ*, §. *fin. infrà de ſtat. Monach.* vel Miniſtros vel Cuſtodes, *cap. Nimis prava reſpon. in ver. Fidelitatem infrà de exceſſ. Prælat.* vel Guardianos, vel alios, qui Religioſis præſint, quoquo titulo nuncupentur; non enim eſt vis in nominibus, ut in *cap. Petitio infrà de Procurat.* ſecundùm gloſſ. 1. *hic*, Hoc *in ver. Sed Prælati in princ.* Joan. Andr. *in ver. Præpoſitis num.* 2. Card. *in* 1. *notab.* Butr. *in fin.* & Abb. *itidem in fine*, qui Butrii lecturam de verbo ad verbum tranſtulit in ſuam.

4 Quæro, an hodie ſtante decreto Concilii Triden. *in cap.* 1. *ſeſſ.* 14. liceat Prælatis Regularibus extrajudicialiter ob crimen occultum non tantum prohibere ſuis ſubditis aſcenſum ad Ordines, gradus, & dignitates; ſed etiam eos à jam ſuſceptis ſuſpendere.

5 Pro clariori quæſtionis ſolutione præmittendum eſt primò de jure communi quoad prohibitionem aſcenſûs ad ſuperiores Ordines eſſe differentiam inter Prælatos Regulares, & Epiſcopos: nam Prælati Regulares interdicere poterant ſuis ſubditis, ne promoverentur ad Ordines, etiam ob delictum occultum, ut eſt expreſſum in hoc capitulo, ibi: *Quoniam eſſe poteſt, quòd Prælati eorum commiſſa ſecreta noverint.* Ex quibus conſtat eis, quod ſalvâ conſcientiâ nequeunt ſublimari & tenent in Summa hujus text. Joan Andr. Butr. Card. Abb. & omnes, ut dictum eſt ſupra in principio. At verò Epiſcopi monere quidem poterant criminoſos occultos, ne ordinarentur, ſed prohibere non debebant, ut eſt caſus ſuprà in *cap. prox.* qui textus cùm ſtatuat contrarium ejus, quod hic deciditur, gloſſ. *fin.* ibi ad jura conciliandà dat tres ſolutiones, ſed duæ ultimæ divinant. Primam autem ſequitur Innocentius *hic in princ.* videlicet quòd textus noſter loquatur de Regulari; textus verò in *d. c. Prox.* de ſæculari. Et hæc ſolutio vera eſt, & communiter tenetur, ut dicam infrà *num.* 18.

6 Præmittendum ſecundò, quoad ſuſpenſionem ab Ordinibus jam ſuſceptis ex juris communis diſpoſitione pari paſſu ambulare Epiſcopum, & Prælatum Regularem: neutri enim licebat ſuos ſubditos ſuſpendere extrajudicialiter, & ob crimen occultum, *cap. fin. infrà eod. & d. cap. Prox. cum concord.* de quibus ibi per gloſſ. *in ver. Utatur.*, & latiùs patebit infrà *num.* 12.

7 Præmittendum tertio, ex decreto *d. cap.* 1. *ſeſſ.* 14. fuiſſe attributam Epiſcopis facultatem prohibendi ſuis ſubditis aſcenſum ad alios Ordines quomodolibet extrajudicialiter & ex quacumque cauſa etiam ob occultum crimen, ut ibi eſt expreſſum diſertis verbis. Atque ita hodie correctum eſt *cap. Prox. ſuprà eod.* Et Epiſcopi eamdem habent facultatem quoad prohibendam ordinationem, quam habent Prælati Regulares ex hac Decretali.

Præmittendum eſt quartò, in *d. c.* 1. *ſeſſ.* 14. fuiſſe conceſſam Epiſcopis autoritatem etiam ſuſpendendi criminoſos occultos ob Ordinibus, ſeu Gradibus, vel dignitatibus: nam etſi verba illa, *Ex quacumque cauſa, etiam ob occultum crimen, &c.* non ſint appoſita, niſi in priori parte *d. c.* 1. ubi agitur de interdictione; tamen cenſeri debent repetita etiam in ſequenti, ubi agitur de ſuſpenſione: Tum quia Concilium ſub unica oratione, ac verborum ſtructura complectitur interdictionem à ſuſcipiendis, & dejectionem à ſuſceptis; ideòque cenſeri debet utrumque caſum æqualiter determinare, per regulam *l. Jam. hoc jure. ff. De vulg. & pupill. l. fin. C. de. ſentent.* Dec. *in c. Novis num.* 45. *infrà de judic.* Tum quia alioquin Concilium in ſecunda parte nullam poteſtatem Epiſcopis attribuiſſet; nemini enim dubium eſſe poterat, quin ob crimen manifeſtum, & judicialiter liceret Epiſcopis Sacerdotes ſuſpendere, ut ſuprà *in cap. Prox.* ibi, *Si peccatum ejus eſſet publicum, degradaretur ab Ordine, quem ſuſcepit. & ampliùs non poſſet ad ſuperiores Ordines promoveri.* Et in *cap. fin. infrà eod. cum multis ſimilibus.* 8

Quin imò manifeſtum crimen propter ſcandalum irrogat ipſo jure ſuſpenſionem, etiamſi aliàs non ſit enorme, ſecundum gloſſ. *in d. c. Ex tenore in ver. Utatur, verſ. Si mediocre.* & Anton. de Butr. *col.* 3. *verſ. Quædam ſunt delicta mediocria.* Cujus verba ad litteram tranſcribit Abb. *ſub n.* 3.

Quintò & ultimò præmittendum eſt, Epiſcopos in vim *d. cap.* 1. *ſeſſ.* 14. poſſe extrajudicialiter, & ob delictum prohibere aſcenſum etiam ad gradus, & dignitates. Nam etſi littera illa non loquatur, niſi de interdictione aſcenſûs ad Ordines; tamen idem dicendum in prohibitione promotionis ad gradus, & dignitates: Tum quia cùm ex *d. cap.* 1. poſſint jam promotum ab hujuſmodi gradibus, & dignitatibus dejicere; multò magis poſſunt impedire promovendum, §. *ult* 15. *quæſt.* 1. gloſſ. *in d. cap. Ex tenore in ver. Utatur in princ.* Nam turpius ejicitur, &c. *cap. Quemadmodum de jurejuran.* gloſſ. *in d.* §. *ult. in ver. Dejiciunt.* Tum quia cùm Epiſcopi ex *d. cap.* 1. poſſint ob occultum crimen prohibere aſcenſum ad ſacros Ordines, poſſunt etiam in neceſſariam conſequentiam prohibere aſcenſum ad dignitates, quæ ſacros Ordines habent annexos, *cap.* 1. *de ætat, & qualit. cap. Cùm in cunctis de elect. cap. Licèt Canon. cap. Cùm ex eo eod. tit. in* 6. Qui enim ob Epiſcopi prohibitionem non poſſunt ad ſacros Ordines promoveri, utique dignitates obtinere non poſſunt ut colligitur ex Decreto Concilii Tridentini in *c.* 10

4. *ſeſſ* 22. *& cap.* 12. *ſeſſ.* 24. ibi: *Neminem etiam deinceps ad dignitatem, &c.* recipiant, niſi qui eo Ordine ſacro, aut ſit initiatus, quem illa dignitas requirit, aut in tali ætate, ut infrà tempus à Jure, & ab hac S. Synodo ſtatutum initiari valeat.

Quibus ſuppoſitis, cùm ex Concilio facultas Epiſcoporum in duobus excedat facultatem, quam de jure habent Superiores Regulares. Primò ſcilicet, quia Epiſcopi impedire poſſunt extrajudicialiter promotionem criminoſi occulti etiam ad gradus, & dignitates, quod tamen non erat ita certum de Prælatis Regularibus, cùm hoc capitulum non loquatur de promotione ad dignitates, ſed de promotione ad Ordines. Secundò, quia Epiſcopi ex Concilio ſuſpendere poſſunt criminoſum occultum ab Ordinibus, ſeu gradibus, & dignitatibus jam ſuſceptis, quod Prælatis Regularibus non licebat, ut dictum eſt ſuprà in ſecundo ſuppoſito: revocatur in dubium, an ejuſmodi facultates cenſeantur à Concilio attributæ etiam Prælatis Regularibus quoad eorum ſubditos.

11 Pro opinione negativa duo magis videntur urgere. Primum, quia ex verbis proœmii ante *d. c.* 1. Videtur conſtare, Concilium in hac materia non cogitaſſe, niſi de Epiſcopis, ut ibi, *Cùm proprium Epiſcoporum munus ſit ſubditorum omnium vitia redarguere.* & ibi, *Monebant propterea Epiſcopi ſuos Clericos.* Et clariùs ibi, *Ut autem ipſi Epiſcopi id liberiùs exequi valeant, ſacroſancta Synodus hos, qui ſequuntur, Canones ſtatuendos duxit.* Quæ Quidem verba ſatis indicant futuros Canones, ad præſertim primum immediatè ſequentem nonniſi ad Epiſcopos pertinere: nam quæ dicuntur in proœmio, cauſam finalem important, *l. fin. ff. De hæredib. inſtit*, præſertim ponderando dictionem, *Ut* quæ ſimiliter importat cauſam finalem ſecundum gloſſ. primam, per illum textum in Clement. *Ut ii de ætat. & qualit.* Hæc autem proœmii ratio eſt adeò potens, ut ſicut corpus ab anima ita diſpoſitio à ratione proœmiali reguletur, Jaſ. *in l. Quadraginta col.* 2. *ff. Ad Trebell.* Gomeſ. *in reg. de annal. qu.* 1. *n.* 1. *&* 2. Secundum, quia hæc materia videtur ſtrictè accipienda ex tribus capitibus.

12 Primò, quia corrigit Jus commune ex cujus diſpoſitione poteſt quidem Prælatus regularis interdicere ſubditis aſcenſum ad Sacros Ordines: etiam ob occultum crimen, ut hic deciditur; ſed non videtur poſſe illos ex occulta cauſa ſuſpendere ab Ordinibus & Dignitatibus jam ſuſceptis; cùm id non reperiatur Jure cautum: ut dictum eſt in ſecundo ſuppoſito; & tenet Innocentius in capite Ex *tenore ſub num.* 3. *ibi: à Beneficio tamen non credimus eum debere abſtinere ſupra eodem.* Et ita cenſuit Sacra Congregatio à Concilio fuiſſe correctam diſpoſitionem, dicto capite *Ex tenore* quà Epiſcopi prohibentur ſuos ſubditos ex occulta cauſa ſuſpendere & ampliatam diſpoſitionem hujus Capituli: ità ut comprehendat quoſcumque Clericos ſeculares: etiam Dignitates vel Beneficia quibus annexus ſit Ordo: obtinentes tam quoad facultatem prohibendi aſcenſum ad Ordines, quàm etiam ſuſpendendi ipſiſque poteſtatem appellandi ademptam eſſe.

Deindè, quia hæc materia eſt odioſa & pœnalis ideòque non extendenda extra caſum expreſſum, capite *Pœnæ de pœnitentia diſtinctione* 1. capite *In pœnis* & capite *Odia de regulis Juris in* 6. *lege* 3. *in fine, ff. De prævaricatione*, gloſſa in capite finali in verbo *Ex vi Juris Patronatûs*: quam ibi omnes ſequuntur de Jure Patronatûs.

Ac denique, quia ſi Superiores regulares habent hanc liberam & abſolutam poteſtatem prohibendi aſcenſum ad gradus & Dignitates facilè illà in electionibus abuti poſſent; ſæpè enim accideret ut Prælati privarent ſubditos voce potiùs ob privatos animi affectus quàm ob conſcientiam delictorum vel certè hoc metu libertatem electionis impedirent contra caput *Cùm terra de electione* & caput *Ubi periculum* §. *Cæterùm, eodem titulo in* 6. *cum concordantibus.* Unde ut hoc abſurdum vitetur, verba dicti capitis 1. videntur preſſiùs accipienda quàm fieri poſſit, lege *Nam abſurdum, ff. De bonis liberis.* Mandoſ. *in regula* 8. *quæſtione* 4. *num.* 8. Ideòque hanc opinionem etſi nihil allegent, videntur tenere recentiores in Manuali Prælatorum, *quæſtione* 23. *articulo* 22. *concluſione* 3. ubi damnant conſuetudinem quarumdam Religionum in quibus Præſidentes in Capitulis Generalibus privant ſubditos voce activà, nullà præcedente monitione aut Juris ordine ſervato.

13 Cæterùm his nonobſtantibus verius videtur facultatem, dicto capite 1. etiam Prælatis regularibus competere ex infrà
14 ſcriptis; nam verba illius Canonis æquè conveniunt Prælatis regularibus atque Epiſcopis, ut ibi: *Cùm tutius ſit ſubjecto debitam Præpoſitis obedientiam impendendo*; & ibi: *quàm cum Præpoſitorum ſcandalo*; & ibi: *à ſuo Prælato.* Ac demum ibi: *contra ipſius prælati voluntatem.* Quin imò ejuſmodi verba videntur magis convenire Superioribus Regularibus, cùm ad litteram deſumpta fuerint ex Conſtitutione Lucii III. de qua in hoc capite: quæ loquitur de Prælatis regularibus tantùm; non autem de Epiſcopis ſecundum intellectum Innocentii & communem, de quo infrà, *num.* 18. Nec videtur factum ſine miſterio, ut Concilium hoc loco quatuor vicibus uſum fuerit verbis illis: Prælati ac Præpoſiti; nunquam autem verbo Epiſcopi ſeu Ordinarii, quemadmodùm uti conſuevit; cùm de illis Epiſcopis aut Ordinariis ſæcularibus ſtatuere voluit. 15
Quà ratione Navarrus, *conſilio* 42. *De tempore Ordinationis*: vice verſa putavit, quamvis malè, dict. cap. 1. procedere in Prælatis regularibus tantùm; non autem in Epiſcopis.

Ideòque non obſtat quòd proœmium præcipuè de Epiſcopis loquatur; nam adhuc magis attendenda ſunt verba clara diſpoſitionis quàm præfationis: ex his quæ notat Gomez in dicta regula *De annalibus, quæſtione* 1. *num.* 7. *&* 8 ubi etiam reſpondet dictionem *Ut*, aliquandò non denotare cauſam finalem; ſed impulſivam ex doctrina Ægidii, *deciſione* 632. ubi dicit verba proœmii poſita in regula Gregorii XI. videlicet ut honori Cardinalium deferatur; non cauſam finalem, ſed impulſivam inducere.

Et propterea quamvis proœmium dicto capite 1. declaret ſe ſtatuere ſequentes Canones: ad hoc ut Epiſcopi munus ſuum liberiùs exequi poſſint: tamen videmus in eadem ſeſſione extare aliquot Canones qui non diſponunt niſi de regularibus, ut ſunt in ſpecie cap. 10. & 11. Undè ſequitur, ut quamvis Concilium principaliter ſtatuerit de Epiſcopis: tamen voluerit etiam Prælatos regulares comprehendere.

Ad hæc ex diſpoſitione Juris Communis majorem autoritatem habet Prælatus Regularis quoad impediendam ſubditorum promotionem, quàm Epiſcopus. Quod patet, quia Epiſcopus non poteſt cuiquam prohibere aſcenſum ad Ordines ob occultum crimen, *Can. Erubeſcant*, 32. *diſtinct. cap. Si tantùm*, 6. *quæſt.* 2. *cap. Prox. ſuprà eod.* & infrà in *cap. fin. cap.* Ex *tuæ*, *de ſimon.* Prælatus autem Regularis etiam ob delictum occultum poteſt ſuo ſubdito regulari aſcenſum prohibere, ut hic patet. Undè cum Jus Commune ampliorem poteſtatem in hac materia tribuat Prælatis Regularibus, quàm Epiſcopis, non eſt credendum, Concilium per contrarium voluiſſe ampliorem facultatem attribuere Epiſcopis, quàm Regularibus, ſed potiùs cenſendum voluiſſe adæquare amborum autoritatem, cùm recipiat interpretationem paſſivam à Jure Communi, *l.* 2. *ubi not. c. De nox. act.* 16

Sed & ratio illa Concilii, nempè quia honeſtius, ac tutius eſt ſubjecto debitam Præpoſitis obedientiam impendendo in inferiori miniſterio deſervire, quàm cum Præpoſitorum ſcandalo graduum altiorum appetere dignitatem, æquè viget in ſubditis Regularibus, atque in ſæcularibus. Imò Regularibus magis videtur convenire, cùm ipſi propriam voluntatem non habeant, *cap. Si Religioſus, de elect. in* 6. ubi dicitur Religioſi arbitrium non ex ſua, cùm velle, vel nolle non habeat; ſed ex illius, quem vice Dei Supra caput ſuum poſuit, & cujus imperio ſe ſubjecit, voluntate dependet. At idem textus in *cap. Nolo*, & in *cap. Non dicatis*, 12. *quæſt.* 2. in *cap. Quorumdam, de elect. in* 6. & in *ult. de ſepult. eod. lib.* Undè B. Bernardus relatus ab Hoſtienſ. *in cap. Prox. num.* 13. *ſuprà eod. Qui curam*, inquit, *veſtri nobis ſemel commiſiſtis, quid ampliùs de vobis vos intromittitis?* 17

Et hæc eſt ratio diverſitatis cur Superior Regularis de Jure Communi poſſit interdicere aſcenſum ad ſacros ordines, cùm tamen id non poſſit Epiſcopus: nam propter ſolemne votum obedientiæ magis tenentur Religioſi obedire ſuis Prælatis Regularibus, quàm Clerici ſæculares Epiſcopo ſecundum Innocent. *hic in princ.* in illis verbis: *Hic de Regulari loquitur, qui non habet velle, nec nolle; ibi de ſæculari, qui non eſt ita ſtrictus in obedientia.* & ſequitur hic Petr. de Anchar. *in* 1. *oppoſ.* & in *d. cap. prox.* gloſſ. *fin.* Hoſtienſ. *num.* 13. Butr. & Abb. *col. ult.* ibi, *Sæcularis non poteſt prohiberi, Regularis ſic, quia non habet propriam voluntatem* Joan. de Anan. *num.* 4. & gloſſ. *in d. c.* Ex *tuæ*, *in ver. Subjecto, de Simon.* Et eſt communis ſolutio ad textum in *d. cap. prox. ſuprà eodem*, ut ibi teſtatur Cardin. *num.* 1. *in tertia oppoſit.* quam dicit veram Joan. de Anan. *eod. num.* 4. & dictum eſt ſuprà in primo ſuppoſito & latiùs in *dicto cap. prox. num.* 11. 18

Nec ſolùm ratione obedientiæ major ratio viget in ſubditis Regularibus ut poſſint interdici, ac ſuſpendi, quàm in ſæcularibus, ſed etiam ratione præjudicii: nam dignitates ac beneficia, quæ à ſæcularibus obtinentur, ſunt perpetua, *can. præcepta* 55. *diſt. cap.* 1. *de Capell. Monach. in* 6. Felin. *in cap. Poſtulaſti, col.* 1. *&* 2. *de reſcrip.* Mill. *in repert. in ver. Beneficium, num.* 24. Achill. *deciſ.* 1. *num.* 4. *de offic. Vicar.* At Religioſi; præſertim clauſtrales nequeunt in beneficiis perpetuari, ut dicit Federic de Sen. *conſil.* 134. *Caſus talis eſt, num.* 1. *&* 4. & Hoſtienſ. *in cap. ult. Qui Cleric. vel voven.* & ſunt jura clara *in c. Cùm an Monaſterium*, §. *Tales, de ſtat. Monach. in cap. Ad noſtram*, & *cap. Porrecta, de confirm. util. vel inutil.* Et in Clem. 1. *verſ. Licèt Priores, de ſupplen. negligen. Prælat.* cum ſuis concordant. Et ſacra Congregatio ſæpiùs 19

finali, *infra eodem* ibi *præter reos homicidii*. Quæ autem sint
7 ejusmodi crimina plenè notatur per Doctores in capite *Nisi cùm pridem*, §. *Proptereà conscientiam* & ibi dixi *de renunciatione* & in capite *At si Clerici*, §. *De adulteriis* ubi in specie Butrius *de judicatione*. Itaque ut dicunt glossa & Innocentius: quamvis facilius impediatur promovendus quàm dejiciatur promotus: tamen quoad hoc non constituitur differentia inter promotum & promovendum; nam si crimen non impediat Ordinis executionem post pœnitentiam peractam, licèt sit enorme: dummodò tamen sit occultum, poteit quis sine peccato in susceptis Ordinibus ministrare & ad majores promoveri: licèt sit monendus, ut abstineat à suscipiendis, ut hic & faciat actum meritorium, si Prælato hoc suadenti ex humilitate obtemperet secundum Innocentium, *num.* 1. *versione Item non hoc ideò præcipit*. Si verò impediat Ordinis executionem, nec poteit ministrare nec promoveri sine peccato: licèt prohiberi non possit, ut mox dicetur.

8 Secundò, nota Episcopum qui per confessionem criminosi vel aliàs extrajudicialiter novit crimen quantùmcumque enorme: non posse illi absolutè interdicere ne promoveatur ad Ordines, si crimen sit occultum; hic enim delictum erat enorme, secundum Innocentium *in principio*; & patet ex verbis textûs ibi: *Adeò deliquit, ut si peccatum ejus esset publicum: degradaretur ab Ordine quem suscepit*. Hujusmodi enim pœna non infligitur nisi Clericis enorminter delinquentibus in casibus in Jure expressis, ut in capite *Ad salsariorum de crimine falsi*, capite *Ad abolendam de hæreticis*, capite *Novimus de verborum significatione* & plenè notatur in capite *Cùm non ab homine de judicatione* & in capite 2. *de pœnitentia libro* 6. Et delictum innotuit Episcopo per confessionem rei, ut notat hic glossa *in figuratione casus in fine*. Et fortè in foro pœnitentiali, ut innuit littera ibi: *Pœnitentiam ei condignam imponas*. Et tamen decidit textus talem posse quidem commoneri, sed non prohiberi quominus promoveatur. Quin imò
9 hoc habet locum: etiamsi crimen sit tale, ut impediat Ordinis executionem post peractam pœnitentiam. Nam etsi ejusmodi crimine irretitus non possit sine peccato ministrare aut promoveri, ut dictum est suprà, *num.* 6. tamen ab Episcopo prohiberi non poteit, cùm peccatum ejus occultum sit: ut in capite *Ex tuæ*, *infrà de simonia* & argumentum capit. 2. *Si tantùm* 6. *quæstione* 2. Et hoc tenet Innocentius hic, *num.* 1.
10 *versione Et hæc sunt vera*, Hostiensis, Joannes Andreas & alii prælegati. Ratio est, quia cùm crimen secretum sit, probatione cessante, vindictæ ratio conquiescit, capite *Christiana* 32. *quæstione* 5. nam secretorum solus Deus Judex & cognitor est, capite *Erubescant* 32. *distinctione* & capite *Consuluisti* 3. *quæstione* 5. Latentia igitur peccata solum Deum habent ultorem, lege *jusjurandi*, *codice de jurejurando*; & notat glossa prælegata, hic in verbo *Utatur* & in verbo *Occultum*.

11 Oppono ex capite proximo infra eodem, ubi patet criminosum occultum prohiberi posse ne promoveatur ad Ordines: cujus contrarium hic decidit glossa fin. & Hostiensis hic *num.* 13. & Innocentius in capite sequenti *in principio* dat multas solutiones: Prima solutio est, quòd hic textus procedat in Clerico, qui habet jus petendi Ordines ratione tituli quem habet; vel dignitatis: undè sine causa prohiberi non poteit, argumentum capitis *Præterea*, *ille secundò infrà de sponsalibus*. Textus verò in dicto capite proximo habebat locum in Clerico non intitulato qui jus petendi non habet. Et in hac solutione residet glossa, dùm eam ponit tertio loco per illa verba *Vel melius*. Et idem facit Hostiensis, *num.* 13. *versione Vel melius*: adjiciens hanc solutionem ab omnibus communiter commendari. Et fuit intellectus Raymundi ad hunc textum quem sequitur Silvester in verbo *Ordo* 3. *quæstione* 9. & ex recentioribus Thomas Sanchez in tractatu *De Matrimonio*, *lib.* 3. *disputatione* 15. *num.* 8. *versione Quartò*. Concludentes Propterea Episcopum posse absolutè repellere Clericum ordinari volentem, nisi sit arctatus ratione Beneficii cui Ordo sit annexus sicut Beneficio curato Sacerdotium: ut in capite *Licèt Canon. de electione in* 6. *cum concordantibus*. Sed hic intellectus planè divinat, ut benè observat Cardinalis hic in tertia oppositione. Quis enim revelavit Clericum de quo hic agitur. fuisse beneficiatum & arctatum ratione tituli; cùm id nullibi colligatur ex verbis hujus Decretalis? Undè hæc solutio à Doctoribus non tenetur. Et dicit Vincentius occultum peccatorem non posse per Prælatum repelli ab Ordine, sive Ordo petatur ad titulum; sive non, salvo eo quòd Episcopus non tenetur ordinare non habentem titulum. Et cum eo transeunt hic Joannes Andreas, *num.* 16. in ultima glossa, *versione Et dicit* Vincentius, Bellamera, *num.* 14. *ad finem* & Cardinalis, *num.* 2.

Secunda solutio est, quòd in dicto capite proximo prohibeatur ascensus ad Ordines propter scandalum Prælatorum, argumentum capitis *Nisi cùm pridem*, § *Pro gravi quoque scandalo*, *suprà de renunciatione*. Hic verò nullum imminebat scandalum. Sed hic quoque intellectus ad hunc textum est divinativus, ut advertit Cardinalis, *ubi suprà*; non enim apparet ex littera quòd scandalum non subesset, quin potiùs colligitur oppositum, quia cùm hic Clericus adeò enorminter deliquerit; ut si crimen ejus foret publicum: degradaretur ab Ordine, ut dicitur in littera: utiquè non potuit ascendere ad Ordines sine scandalo Prælati qui illius crimen novit. Et hoc scandalum in genere, non autem in aliquo speciali casu considerat textus in dicto capite proximo: dùm dicit honestius ac tutius esse inferiori Ministerio deservire, quàm cum Præpositorum scandalo graduum appetere dignitatem. Utrobique igitur in promotione criminosi occulti suberat scandalum Prælati; & consequenter oportet aliam solutionem afferre ad hæc jura conciliandа.

Tertia solutio est Innocentii & Hostiensis, quòd ibi agatur de Ordinatore & Prælato suo qui prohibere poteit ascensum etiam ob delictum occultum; hic verò de Prælato alieno, scilicet Pœnitentiario. Sed melius Archidiaconus relatus à Silvestro, ubi suprà intelligit hunc textum in Prælato proprio. Et probatur, tum ponderando illa verba: *Pœnitentiam ei condignam imponas*, juncta suprascriptione. Pœnitentia enim ne in foro quidem pœnitentiali poteit injungi à Prælato alieno, capite *Omnis utriusque infrà de pœnitentia & remissione* & capite 2. *eodem titulo*, *lib.* 6. tum quia aliàs decisio textûs nostri esset de indubitabili; nulli enim dubium esse poterat Prælatum alienum non posse prohibere non subdito ne promoveatur ad Ordines, capite 3. *De Parochiis*, capite *Cùm nullus de tempore Ordinationis*, *lib.* 6. capite *Ut animarum de Constitutione*, *eodem libro*.

Quartam solutionem ponit hic Hostiensis, quòd scilicet hoc capitulum intelligatur in minoribus criminibus; contrarium verò in gravibus, argumentum capitis *Quæsitum*, *infra eodem*. Sed hic intellectus est manifestè falsus, quia textus noster expresè loquitur de enormi crimine & degradatione digno: ut dictum est suprà, *num.* 8.

Quintam ponit idem Hostiensis, quòd scilicet Prælatus non debeat prohibere ascensum: ut hic; si tamen omninò prohibeat: necesse habet subditus obedire, ut in contrario; quia secundùm Augustinum semper in dubio est parendum: licèt quandoque reum faciat iniquitas imperandi, capite *Quid culpatur ad finem* 23. *quæstione* 1. Sed huic quoque interpretationi videtur refragari littera hujus textûs, ibi: *Suadeas, ut Ordine suscepto contentus existens ad Superiores non ascendat: verumtamen quia peccatum occultum est, si promoveri voluerit: eum non debes aliquâ ratione prohibere*. Nec Hostiensis videtur huic solutioni acquiescere, cùm immediatè subdat vel melius.

Sextam solutionem affert Hostiensis in capite proximo, *num.* 2. in verbo *Honestius*: dicens illud caput intelligi de cauta honestate, ut innuit littera dum dicit; cùm honestius & tutius: non tamen fortè justius, ut Hostiensis inquit. Hoc verò Capitulum esse intelligendum de rigore Justitiæ; adduntque Hostiensis, hanc solutionem evidenter elici ex utroque. Sed illam reprobat Bellamera in dicto capite proximo *num.* 6. *versione Verùm* Hostiensis dicit, quia utrumque Capitulum fundatur in Jure.

Ultima igitur solutio quam glossa, Innocentius, Hostiensis & omnes recensent, primo loco est: quòd in capitibus sequentibus agatur de Regulari qui propriam voluntatem non habet, capite *Nolo* & capite *Non dicatis* 12. *quæstione* 1. Hic verò de Clerico sæculari qui non est ita altrictus obedientiæ. Et hæc ultima solutio secundum Joannem de Anan. hic, *num.* 4. est vera & conformis litteræ utriusque Decretalis & communiter tenetur à Doctoribus, teste Cardinali 1. 3. *oppositione*. ut dixi latiùs in dicto capite proximo, *num.* 16. *& sequentibus*; eamque probavit Sacra Congregatio Concilii, ut mox dicetur.

Verum hodiè hæc Decretalis hac in parte correcta est ex 12
Jure novissimo Concilii Tridentini *in c.* 1. *sess.* 14. ubi ut Episcopi liberiùs exequi possint proprium suum munus quod est vitia subditorum redarguere, ut est expressum ibi in proœmio, statuitur ut ei, cui ascensus ad sacros Ordines à suo Prælato ex quacumque causa, etiam ob occultum crimen quomodolibet extrajudicialiter fuerit interdictus, aut qui à suis Ordinibus, seu gradibus, vel dignitatibus Ecclesiasticis suspensus nulla contra ipsius Prælati voluntatem concessa licentia de se promoveri faciendo, aut ad priores Ordines, gradus & dignitates, sive honores restitutio suffragetur. Undè ex sententia S. Congregationis Concilii eo decreto corrigitur dispositio textûs nostri in ea parte, in qua determinat criminosum occultum esse tantummodò commonendum, sed non prohibendum ascendere ad superiores Ordines: & dispositio *cap. Prox.* Quod de Regularibus loquitur, extenditur etiam ad Clericos sæculares: ac præterea ampliatur in eo, quia Episcopus non solum poteit ob crimen occultum prohibere ascensum ad Ordines, sicut poterant Prælati in vim *d. cap. Prox.* sed etiam eos suspendere ab Ordinibus, gradibus & dignitatibus jam suscepti: quod nec Episcopo, nec Prælatis Regularibus ante Concilium licebat, ut plenius dixi *in d. c. Prox.* ubi etiam offendi hodiè

hodiè quoad facultatem interdicendi & suspendendi Episcopos & Prælatos Regulares eodem jure censeri.

Si verò crimina sint publica, distingue ut hic per glossam
13 prælegatam, & signa eam; quia magistra & communiter à Doctoribus recipitur.

Quæro, an Decretum Concilii Tridentini in *d. c.* 1. *sess.* 14. qua parte tribuit Episcopo facultatem interdicendi subdito ex quacumque causa etiam occulta, ne ascendat ad sacros Ordines, vendicet sibi locum in jam promoto ad Ordinem Subdiaconatûs, ita ut ascensus ad alios Ordines possit illi extra judicialiter interdici.

Videtur respondendum habere locum etiam in sic promoto; nam Concilium in *d. c.* 1. tribuit Episcopo facultatem ob crimen occultum interdicendi ascensum ad sacros Ordines. Sed cùm Episcopus prohibet Subdiacono, ne fiat Diaconus, aut Presbiter, utiquè interdicit illi ascensum ad sacros Ordines. Ergò cum hujusmodi prohibitioni conveniant verba Concilii, consequenter & illius dispositio convenire debet, *l.* 4. §. *Toties*, & ibi Bart. *ff. De dam. infect. cum*
14 *similib.* Præterea Concilium loquitur per illa verba, *ad sacros Ordines*, quæ cùm sint pluralis numeri, non possunt verificari in solo Ordine Subdiaconatûs *l. fin. ff. Ad Trebell. l. Ubi numerus*, *ff. De testib.* Bald. Abb. Præpos. & alii *in cap. fin. de Appellat.* Undè ex vi comprehensiva eorumdem verborum poteit Episcopus prohibere ascensum non tantùm ad Subdiaconatum, sed etiam ad Diaconatum, ut sic pluralis illa oratio saltem in duobus verifigetur. At prohibitio ascensûs ad Diaconatum multò congruentiùs fieri poteit Subdiacono, quàm Clerico in minoribus; ineptum enim esset, ut prohiberetur Acolito ne fieret Diaconus cùm priùs ordinari debeat Subdiaconus, *cap. Solicitudo* 52. *distinct. cap. Unico infrà de Cler. per jul. prom.* Igitur ex verbis Concilii poteit Episcopus ascensum ad Diaconatum etiam Subdiacono interdicere. Et cùm verba sint satis clara, non admittunt interpretationem, neque voluntatis conjecturam, *l. Licèt Imperator*, *ff. De leg.* 1. gloss. magna, *in cap. Quod interrogasti in fine* 27. *dist.* Abb. *cons.* 97. *num.* 1. *vers. Et primo*, *quia lib.* 2.

Sed nihilominùs expressa quoque mens Concilii viget æquè in promoto, atque in promovendo, ut patet ex illis verbis: *Cùm honestius, ac tutius sit subjectio debitam Præpositis obedientiam impendendo in inferiori ministerio deservire quàm cum Præpositorum scandalo aliorum graduum appetere dignitatem*, quæ desumpta sunt ex *c. Prox. infrà eodem.*

15 Quæ quidem mens quoad jam promotum apertiùs etiam colligitur ex verbis proœmii, ubi postquam Patres docuerunt præcipuam curam Episcoporum esse subditorum vitia redarguere, illisque præcipuè cavendum esse, ne Clerici, ac Sacerdotes præsertim ad animarum curam constituti criminosi sint; additur posteà, ut autem Episcopi id liberiùs exequi queant, &c. eadem sacrosancta Sinodus hos qui sequuntur, Canones statuendos, ac decernendos duxit. Et immediatè subsequitur dictum cap. primum, quo tribuitur facultas Episcopo interdicendi subdito, ne ascendat ad sacros Ordines. Igitur hujusmodi facultas maximè procedit in jam promotis, de quibus præcipuè loquitur
16 proœmium, ad cujus executionem editum est Decretum. *d. c.* 1. Illa enim ratio cùm sit expressa in proœmio, præsumitur finalis, *l. fin. ff. De hæred. instit.* Oldrad. *cons.* 103. *Quæstio est num.* 2. *vers. Secundo hoc probat. præfatio.* Lap. *alleg.* 101. *in Civitate num.* 24. *vers. Circa secundum*, Bart. *in l. Cùm ii. num.* 4. *in princ. ff. De transact.* ubi propterea ait expressa in præfatione censeri repetita in dispositione. Quod clarè procedit hoc casu, in quo Concilium exprimit se ob prædictam causam sequentes Canones statuere; tunc enim absolutè illa causa dicitur inhærens, & finalis, quæ regulat totam dispositionem, ut pluribus probat Soccin. *cons.* 159. *num.* 20. *& seqq. lib.* 2. Imò eam extendit etiam ad casus alias non comprehensos, Joan. de Anan. *cons.* 7. *visis num.* 4. *& seqq. vers. de iis*, Roman. *cons.* 16. *Visis thematum num.* 4. *vers. Primum videtur*, de communi testatur Soccin. *cons.* 24. *Ab Unde in princ. lib.* 4. & Menoch. *lib.* 6. *præsump.* Præsertim cùm proœmium hoc casu sit unitum cum dispositione, Angel. *in l. Item quia*, §. *Idem Julianus*, *ff. De pact.* ita ut propterea sicut corpus pendet ab anima, ita & dispositio à ratione proœmii, ut Jas. ait in *l. Qui quadraginta num.* 2. *ff. Ad Trebell.* quem refert, & sequitur Gomes. *in reg. de annali quæst.* 1. *num.* 5.

Et confirmatur, quia, ut superiùs diximus, sacra Congregatio tempore Cardin. Alciati censuit ex *d. cap.* 1. fuisse correctam hanc Decretalem, dum statuit non posse Clericum ob occultum crimen ab Episcopo prohiberi ascendere ad sacros Ordines, sed moneri dumtaxat; quia ex Concilio poteit omninò prohiberi. Cùm autem hoc Capitulum procedat etiam in jam promoto, ut omnes notant, & patet ex *cap. fin infrà eod.* sequitur, ut ex sententia Sacræ Congregationis. Episcopus possit nedum monere, sed etiam prohibere jam promotum, ne ad altiores Ordines ascendat. Sicuti etiam *dict. cap. Prox.* quod permittit Superioribus Regularibus prohibere subditos etiam promotos, ne ascendant ad altiores gratus, sacra Congregatio contra Navarr. *consil.* 42. *incipin. An cap.* 1. *in titulo de tempor. ordinat.* censuit fuisse ampliatum à Concilio etiam ad Clericos sæculares. Ergò eodem modo ex mente sacræ Congregationis Decretum Concilii habet locum in Clericis jam promotis, cùm dictum capitulum proximum extentum à Concilio ad sæculares loquatur etiam de Regularibus jam promotis.

Quibus accedit, quòd intentio S. Synodi est, ut ratio- 17
ne scandali districtiùs prohibeantur ab Ordinum ministerio Clerici in sacris constituti, quam Clerici in minoribus, ut probatur ex Decreto *c.* 3 *ejusd. sess.* 14. quo tribuitur Episcopo facultas suspendendi ab executione Ordinum quoscumque Clericos, præsertim in sacris constitutos, quos minùs capaces repererit, &c. Ubi ponderanda est dictio illa, *præsertim*, 18
quæ cùm idem importet quod maximè, arguit majorem rationem subesse in promotis, quàm in promovendis, *cap. Ex litteris de homicid. cap. Continebatur*, & ibi gloss. *de desponsat. impub. cap. Cùm contumacia de hæret. in* 6. Dec. *in cap. Denique numer.* 33. *de except.*

Ac postremò, si poteit Episcopus ex Decreto *d. cap.* 1. 19
suspendere jam promotum ad sacros Ordines, ne ministret in susceptis etiam sub pœna excommunicationis, ut sacra Congregatio censuit in causa Hierasensi tempore ejusdem Cardinalis Alciati: Ergò multò magis poterit interdicere eidem promoto, ne ad alios sacros ascendat, quia facilius impeditur promovendus, quàm dejiciatur promotus §. *alt.* 15. 20
quæst. 1. & notat gloss. *hic in ver. Utatur*, Innocentius *num.* 1. *vers. Nos dicimus*, Butr. & Abb. *in* 3. *notab. sub num.* 2. *tit.* ministrat in susceptis, qui ab uno Ordine sacro ad alium 21
ascendit. Undè si ex sacra Congregatione licet Episcopo prohibere promoto, ne ministret, nulla est ratio, cur non item ei liceat prohibere, ne ascendat, cùm ascendendo ministret.

DE TEMPORIBUS ORDINATIONUM.

Lucius III. Archiepiscopo. Turonen.

CAPUT V.

AD aures nostras pervenit, quòd Religiosi quidam ad superiores desiderant ordines promoveri, sed Prælati eorum desideriis contradicunt. Tuæ igitur quæstioni taliter respondemus, quòd honestius, & tutius est subjectis debitam præpositis obedientiam impendendo, in inferiori ministerio deservire, quàm cum præpositorum scandalo graduum appetere dignitatem. Nec est in hac parte subjectorum desiderium confovendum: quoniam esse potest, quòd Prælati eorum commissa se-

censuit eos non posse Ecclesiis præfici, nisi ad nutum amovibiles. Et illorum officia, & dignitates ex Constitutionibus omnium ferè Religionum sunt triennales. Quamobrem si Episcopus ex Concilio potest suspendere subditos à dignitatibus, quas in titulum perpetuum obtinent, multò magis licebit Religioso suspendere subditum à dignitate, quam habet ad tempus, cùm hoc sit longè levioris præjudicii, ex notatis per Bart. *in l. fin. c. In quibus causis in integr. restit. non est necess.* Et in *l. Etiam, ff. de minor.* Et in proposito per Anchar. *hic in 1. oppos. vers. vel aliter post gloss. supra in cap. prox. in ver. Prohibere, vers. Vel melius*, & Bart. *ibi n. 35. vers. Vel ubi quis ratione dignitatis habet titulum.*

Accedit quòd Prælatus Regularis potest etiam ex occulta causa prohibere subdito ascensum ad sacros ordines, ut hic Ergò potest etiam illi prohibere ascensum ad dignitates.

Probatur consequentia dupliciter. Et primò ex ratione expressa in hoc cap. quæ dùm comprehendit etiam ascensum ad gradus & dignitates, ibi, *Quoniam esse potest*, videtur propterea ampliare præcedentem dispositionem, ut *l. Cùm Pater §. Dulcissimis, ff. De leg. 2.*

20 Deinde quia non potest eligi ad dignitates is, cui ascensus ad sacros ordines est interdictus, *c. 1. de postulat. Prælator. cap. Cùm dilectus, de conjuet. cap. Si celebrat, de Cler. excommun. minist.* & tradit Innocent. *in d. cap. prox. numer. 4. suprà eodem* Regulares enim qui dignitates obtinere voluerint, debent aut esse Sacerdotes aut saltem esse tales, ut infra annum ad Sacerdotium promoveri valeant, Clement. 1. §. *Cæterùm de stat. Monach.* & Clement. *Ut ii, de ætat. & qualitat.* à Trident. Concilio innovata in *cap. 4. sess. 22.* Sed Prælatus Regularis potest subdito interdicere ascensum ad sacros Ordines, ut hic. Ergò etiam ascensum ad dignitates, quippe quæ obtineri non possunt ab eo, qui ad sacros Ordines promoveri non potest. Silvester *in verbo Electione, prima quæstione 14. numero 15.* Quamobrem cessat absurdum quòd Regulares abuti potuerunt hac facultate in impedienda libertate electionum tum quia illis nihil novi Juris tribuitur; cùm id jam habeant à Jure communi ex suprà dictis; tum quia abuti non præsumantur, ut in hac Decretali ibi: *Quoniam esse potest*; atque hic notant Butrius & alii; tum denique, quia si aburerentur: 21 subditi haberent remedium recursus ad Sedem Apostolicam, capite *Ex litteris de in integra restitutione.* Idebque cùm olim de hoc ipso dubitatum esset quoad Episcopos: Sacra Congregatio re ad Gregorium XIII. delata, edidit decisionem quæ 22 posteà perpetuò obtinuit in Dataria; videlicet: quotiescumque Ordinarius recusaverit quemquam ordinare: committendum esse Metropolitano vel vicinori Episcopo, ut ab eodem Ordinario priùs requirat cur recusaverit: quo causam legitimam non allegante, liceat illi eumdem recusatum ordinare.

Quod ipsum servandum erat quoad Regulares ex Juris communis dispositione; nam cùm Religiosus non posset assumi 23 ad Prælationem sine sui Superioris licentia petita & obtenta, capite *Si Religiosus de electione, lib. 6.* & Extravaganti *Si Religiosus eodem titulo.* Si Superior absque justa causa licentiam denegasset: non poterat cogi illam dare nisi à Papa, ut in dicto capite *Si Religiosus*, tradunt Archidiaconus, Joannes Monachus, Joannes Andreas & alii.

DE TEMPORIBUS ORDINATIONUM.

Idem Lucius III.

CAPUT VI.

SI Archiepiscopus obierit, & alter fuerit ordinandus: omnes Episcopi ejusdem provinciæ, ad sedem Metropolitanam conveniant, ut ab omnibus ordinetur. Reliqui verò comprovinciales Episcopi (si necesse fuit) cæteris consentientibus, à tribus jussu Archiepiscopi poterunt ordinari: sed meliùs est, si ipse cum omnibus eum qui dignus est, elegerit, & cuncti pariter pontificem consecraverint.

SUMMARIUM.

1 A*rchiepiscopus ab omnibus suffragantes est consecrandus: aliàs irrita est consecratio, & numer. 9.*
2 *Episcopus suffraganeus consecratur à tribus Episcopis Metropolitano jubente, & num. 10.*
Vel à Metropolitano cum duobus Episcopis, dicto numer. 10.
Debent tamen omnes suffraganei consentire expresè vel tacitè, num. 11.
Alioquin consecratus non recipit executionem, num. 12.
Declaratur, num. 15. & 16.
3 *Episcopi Comprovinciales tenentur unà omnes convenire ad sedem Metropolitanam pro consecratione Archiepiscopi.*
4 *Et quid post Concil. Trid. & num. seqq.*
5 *Suffraganei nec per se, nec per procuratorem extra Concilium Provinciale possunt accedere ad Metropolitanam Ecclesiam, & contraria consuetudo sublata est à Concilio Tridentino, etiamsi sit immemorabilis & num. 7. & 8.*
6 *Archiepiscopus consecrari non potest nisi in civitate Metropoli Comprovincialibus ibi convenientibus.*
8 *Consuetudine sublata tanquam irrationabili, censetur sublata etiam immemorabilis.*
13 *Archiepiscopi jussus in consecratione suffraganei est actus jurisdictionis, non ordinis.*
14 *Suffraganei defuncto Archiepiscopo consecrant Episcopum proprìa autoritate.*
15 *Archiepiscopus in consecratione Episcopi debet stare sententiæ majoris partis suffraganeorum.*
16 *Sed si eam non sequitur, nihilominùs tenet consecratio.*
17 *Quod omnes tangit debet ab omnibus approbari.*
18 *Declaratur procedere in his, quæ competunt pluribus ut singulis; non autem in his quæ competunt pluribus, ut universis.*

1 S*I Archiepiscopus.* Metropolitanus ab omnibus Suffraganeis
2 consecratur. Suffraganeus verò à tribus, Metropolitano jubente. Hoc dicit. Cum capitibus sequentibus, Joannes Andreas, Bellamera, Butrius, Cardinalis, Ancharus & Joannes de Anania. Ponit duo dicta secundùm ibi: *Reliqui verò.*

3 Nota primò ibi, *ad Sedem Metropolitanam conveniant*: Comprovinciales Episcopos teneri unà omnes convenire ad Sedem Metropolitanam pro consecratione Archiepiscopi. Concordant capite *Metropolitano 63. distinctione*, capite ultimo in fine 51. *distinctione.* Et hic notat glossa 2. Hostiensis, *num. 1.* in verbo *Omnes*, Butrius *in 1. notabili.* Sed numquid dispositio hujus textûs hac in parte sublata fuerit à Concilio Tridentino *sessione 24. capite 2.* quo cautum est ut Episcopi 4 Comprovinciales prætextu cujuslibet consuetudinis ad Metro- 5 politanam Ecclesiam in posterum accedere inviti non compellantur. Respondeo non videri sublatam, quia hoc casu Comprovinciales non conveniunt ad Ecclesiam Metropolita- 6 nam prætextu consuetudinis; sed vigore Juris communis, ut hic & in præcitatis Juribus. Undè quemadmodùm tenetur illuc accedere ad celebrandum Provinciale Concilium, ut in dicto capite 2. Ita quoque ad consecrandum Metropolitanum qui

qui consecrari non potest nisi in Civitate Metropoli, Comprovincialibus ibi convenientibus: ut legitur in dicto capite ultimo in fine 51. *distinctione* alioquin eis accedere renuentibus, non esset qui Archiepiscopum consecraret. Accedit 7 quòd Concilium Tridentinum eo loco vix referri potest ad Jus commune, cùm particulares consuetudines quibus Episcopi Comprovinciales gravabantur onere accedendi ad Sedem Metropolitanam sustulerit tanquam abusus & corruptelas: ut Sacra Congregatio declaravit; nam cùm ex consuetudine immemorabili Episcopus Hostunensis mitteret ad Ecclesiam Metropolitanam Surrenti quotannis Procuratorem Presbiterum qui die 29. Junii horis vespertinis, Missæ ac Processionibus Festivitatis ejus diei assisteret: Sacra Congregatio dixit illum tali onere liberari, cùm ex hoc Decreto Suffraganei non solùm ab accessu personali; sed etiam ab onere mittendi Procuratorem liberentur, cùm verbum illud *accedere* possit etiam in- 8 telligi per alium. Consuetudinem verò immemorabilem in hoc visam esse irrationabilem & ideò Concilium illius non meminisse: præsertim cùm nullo jure id cautum reperiatur nec deceat; & ideò in Concilio Tridentino hæ consuetudines positæ fuerint inter abusus & gravamina. Undè sequitur ut sub illa generali exclusione cujusvis consuetudinis, censeatur etiam sublata hæc immemorabilis; quia ut irrationabilis excusat. Covarruvias, *lib. 3. variarum resolutionum* capite 13. *num. 15. versione Advertendum tamen erit.* Et hic junge quæ in proposito adnotavi in capite *Quoniam, num. 57. suprà de Constitutionibus.*

9 Secundò nota ibi *ut ab omnibus ordinetur.* Metropolitanum vel Primatem ab omnibus Episcopis Suffraganeis esse ordinandum: id est consecrandum, ut exponit glossa 1. Innocentius in verbo *Ordinandus.* Hostiensis, *num. 1.* in eodem verbo. Abbas Antiquus, Joannes Andreas, Butrius & omnes in Summario textûs aliàs irrita est Ordinatio, ut capite *Archiepiscopus, 66. distinctione.*

10 Tertiò nota ibi, *à tribus*; Suffraganeum à tribus Episcopis esse consecrandum vel à Metropolitano cum duobus Episcopis
11 ut in littera: debere tamen omnes Suffraganeos consentire expresè vel saltem tacitè; & satis esse ut non contradicant; vel si contradicant: nihil rationabile opponant secundum An-
12 tonium de Butrio hic, *num. 12.* Alioquin si consecratio fieret vel uno ex eis contempto, sic consecratus executionem non reciperet: ut notat glossa Joannis in capite 1. in verbo *Potestas 64. distinctione* & Butrius *eodem numero 12.*

13 Quartò nota ibi *Jussu Archiepiscopi.* In consecratione Suffraganei Archiepiscopum non adesse necessariò ut consecrantem; sed ut jubentem, ut consecratio fiat. Et sic ejus actus 14 est potius Jurisdictionis quàm Ordinis, ut benè hic per Butrium *num. 5.* Metropolitano tamen vità functo, ipsi Suffraganei Episcopum consecrant proprìa autoritate, capite *Quia 64. distinctione.* Innocentius hic in verbo *jussu.* Abbas Antiquus, *num. 1.* in eodem verbo. Hostiensis, *num. 1.* post medium in verbo *jussu Archiepiscopi.* Joannes Andreas, *num. 3.* & alii communiter.

Quintò nota ibi, *majori numero Metropolitanus consentiat.* Discrepantibus sententiis inter Episcopos Comprovinciales, 15 Archiepiscopum stare debere sententiæ majoris partis: concordat caput 1. 2. 3. & 4. 65. *distinctione.* Verùmtamen si eam non sequitur, sed minorem: tenebit sententia Archie- 16 piscopi secundum Innocentium hic in principio, in verbo *Numero.* Quod verum est in negotio consecrationis Episcopi de quo hic agitur; & est ratio secundum Innocentium, quia hic non requiritur consensus Suffraganeorum tanquam ei tributum jus in Episcopatu; sed tanquam Consiliariorum: secùs autem est in aliis negotiis ut in Concilio Provinciali, quia prævaler sententia Suffraganeorum: ut auditâ sententiâ Congregationis Concilii declaravit Gregorius XIII. ut plenè scripsi in capite *Sicut olim in 8. quæstione 33. & 34. infra accusat.*

In glossa in verbo *Ab omnibus*: nota declarationem regulæ 17 quæ habetur hic & in capite *Quòd omnes de regulis Juris, lib. 6.* videlicet. Quod omnes tangit, debet ab omnibus approbari. Procedit enim in privatis, ut dicit glossa in fine: id est in 18 his quæ competunt pluribus ut singulis, ut concedendo haustum aquæ in quo debent omnes convenire ad quos jus aquæ spectat; nec sufficit major pars, ut legis *In concedendo, ff. De aqua pluvia arcen.* Ad idem, *lege ultimâ, codice de autoritate præstandi*, lege *Quicumque in fine, codice de communi agro descripto, lib. 11.* lege *Nam Divus, ff. de adoptis*, capite *Licet ergò 8. quæstione 1.* Et adde quòd de concessione Juris pascendi, adnotavi in capite *Cùm in cunctis num. 9. de his quæ fiunt à majori parte Capituli*: secùs verò in his quæ competunt pluribus ut universis seu ut Collegio, quia tunc sufficit major pars ut lege *Quòd major, ff. ad municipal.* & capite 1. *his quæ fiunt à majori parte Capituli* cum multis similibus. Quam declarationem posuit etiam Dynus, glossa & Doctores communiter in dicto capite *Quòd omnes.* Glossa 1. in capite *Cùm omnes de Constitutione*, ubi etiam Felinus *à num. 15.* & Decius *num. 5.* Duenn. *reg. 295.*

DE TEMPORIBUS ORDINATIONUM.

Ex Concilio Arelaten.

CAPUT VII.

NEc Episcopi sine Metropolitani permissu, nec Metropolitanus, sine tribus vel duobus Episcopis Comprovincialibus præsumat Episcopum ordinare, ita ut alii Episcopi Comprovinciales admoneantur epistolis, ut se suo responso significent consensisse. Quòd si inter partes aliqua dubitatio fuerit, majori numero Metropolitanus consentiat.

SUMMARIUM.

1 C*onsecratio Episcopi à tribus saltem Episcopis facienda est.*
Et hoc est de substantia consecrationis, num. 3. & numeris sequentibus & num. 9.
Nec est Episcopus, qui minùs quàm à tribus autoritate etiam Metropolitani factus est Episcopus, num. 5.
2 *Quòd si in Provincia non sint tot Episcopi vel unus solus: convocari debent vicinorum auxilia.*
4 *Consecrationis Episcopi formam ab Apostolis introductam, potest Papa immutare & numero 8. & sequentibus.*
Et solus ordinando censetur dispensare, numero 10.
6 *Chorepiscopi qui ab uno fiunt Episcopo, non sunt Episcopi.*
7 *Consecrationem Episcopi unus Episcopus perficit; alii verò duo sunt Assistentes.*
8 *Dispensandum an sit, ut in Provincia in qua Episcoporum copia haberi non potest: loco duorum Episcoporum qui consecrationi Episcopi interesse debent, subrogentur duo Abbates vel duo alii in Dignitate Ecclesiastica constituti & num. 9. & 10.*

1 NEc *Episcopi.* Summatim est suprà in capite proximo Ponit duo dicta. Secundùm ibi: *Quòd si.*

In textu ibi, *Sine tribus vel duobus.* Nota consecrationem Episcopi faciendam esse à tribus Episcopis & non paucioribus: concordat caput 1. capite *Comprovinciales* & capite penultim *Fagnan. in 1. Lib. Decretal.* 64. *distinctione*, capite *Porrò, 66. distinctione*, capite *Episcopus cùm ordinatur 23. distinctione* & capite proximo *suprà eodem*; & dùm textus dicit Metropolitanum hoc posse cum tribus: intellige ipso computato in numero trium; nam cùm hoc fieri possit à tribus jussu Archiepiscopi, ut in præcitatis

Juubus : cur non possit fieri ab ipsomet Archiepiscopo unà cum duobus ? Ideòque additum fuit in littera *vel duobus*, quod non erat in antiqua compilatione : ut advertit glossa hic in verbo *Sine tribus*. Hostiensis in principio *in eodem verbo*. Joannes Andreas, *num.* 2. in verbo *Comprovincialibus*, Butrius *num.* 5. Anchar. *in* 1. *notabili* & referetur ab Antonio Augustino *in prima Compilatione Decreti in titulo de electione*, *cap.* 4.

2 Quòd si in Provincia non sint tot Episcopi vel unus solus :
3 convocentur vicinorum auxilia ut capite, *Pontifices* 7. *quæst.* 1. est enim de substantia consecrationis, ut non à paucioribus quàm à tribus Episcopis alius Episcopus consecretur : ut probatur in capite præcedenti ; nam textus dicit, Episcopum si necesse fuerit posse consecrari à tribus Episcopis ; sed meliùs esse ut à Metropolitano unà cum omnibus Episcopis Comprovincialibus consecretur ; nam si est ad benè esse ut consecretur ab omnibus : ergò est necessarium simpliciter, ut
4 consecretur à tribus & non paucioribus. Id ipsum patet in capite *Porrò* 66. *distinctione* ubi traditur forma consecrationis ab Apostolis introducta : quæ omninò servanda est, ut capite
5 finali *infrà de Sacramentis non iterandis* & est expressum in Epistola Joannis Papæ III. ad Episcopos Germaniæ & Galliæ quæ habetur *tom.* 2. *Concilii*, *parte* 3. *paginâ* 205. *col.* 2. *litterâ D.* ubi sic legitur : *Omnia quoque maxima Concilia affirmant eum non esse Episcopum qui minùs quàm à tribus Episcopis, autoritate etiam Metropolitani fuerit factus Episcopus ; Ideòque illos quos Chorepiscopos vocatis, quia ab uno*
6 *ut audivimus fiunt Episcopo : Episcopos non esse nec aliquid de Pontificali privilegio agere debere perspicuum est.* Hæc ibi ; & hic tenent glossa in verbo *Sine tribus*, Hostiensis, *num.* 1. in verbo *Præsumat*, Joannes Andreas ; *num.* 3. Bellamera, *num.* 2. Butrius, *in* 3. *notabili & num.* 11. Ancharus in capite præcedenti *in* 3. *notabili*, Hostiensis & communiter Canonistæ in capite unico *de Sacramenti Unctione* & ex Theologo Cajetano *in* 3. *parte*, *quæstione* 67. *art.* 6. & alii quos retuli in capite *Requisivit*, *num.* 86. *ordinati ab Episcopo* : unus tamen Episcopus totam perficit consecrationem ; alii verò duo sunt Assistentes, ut capite *Quòd sicut*, §. *Super eo suprà de electione*. Hostiensis hic, *num.* 1. *in fine*, *versione Ita quòd*. Joannes Andreas, *num.* 4. Bellamera, *num.* 3. Butrius, *num.* 12. & patet ex Pontificali Romano in titulo *de consecratione electi in Episcopum*. An autem impositio libri Evangeliorum sit de substantia Ordinationis Episcopi : scripsi in capite *Requisivit*, *num.* 55. *de Ordinatis ab Episcopo in quæstione* quam ibi latissimè disputavi : *An Episcopatus sit Ordo Sacramentalis*, *à numero* 8. *usque ad numerum* 94.

Ex facto quæsitum est, an in Provincia in qua Episcoporum 8
copia haberi non potest : dispensandum sit, ut in loco duorum Episcoporum qui consecrationi Episcopi interesse debent : subrogentur duo Abbates duove alii, Dignitates Ecclesiasticas habentes.

In libris publicis Sacræ Congregationis Concilii hæc reperi adnotata, manu bonæ memoriæ Cardinalis Alciati illius Præfecti *ad sessionem* 7. *capitis* 9.

Consecratio Episcopi necessariò facienda est à tribus Episcopis, capite *Porrò*, 66. *distinctione* & est de substantia, adeò 9
ut à paucioribus facta consecratio non teneat Doctores in capite *Nec Episcopi de tempore Ordinationis*. Posset tamen 10
Papa immutare hanc formam tanquam traditam ab Apostolis. Archidiaconus, dicto capite *Porrò* Geminianus, quia non est Juris Divini forma. Præpositus Cardinalis, dicto capite *Porrò*. Expensus in capite *Archiepiscopus* 66. *distinctione*. Item Papa solus ordinando videtur dispensare super tali forma. Cardinalis Præpositus, dicto capite *Porrò* ; sed si in Provincia non adsunt tot Episcopi : accersendi sunt ex vicina Provincia, capite *Si fortè* 65. *distinctione*. Quod arguit in casu necessitatis non esse adhibendos Abbates ; sed tantùm Episcopos ex vicinis. Idque sensit Abbas in capite *Nec Episcopi de temporibus Ordinationum*. Consuevit tamen in Curia dispensari & major pars Theologorum qui consulti fuerunt, sic responderunt faciendum. Et ita Pius V. dispensavit. Hæc ibi.

Hodiè in litteris pro consecratione Episcoporum in Indiis apponitur clausula infrà scripta, videlicet : Tibi Presbitero, ut à quocumque malueris Catholico Antistite gratiam & communionem Sedis Apostolicæ habente aversitis & in hoc illi assistentibus duabus vel tribus Dignitatibus, munus consecrationis recipere valeas &c.

DE TEMPORIBUS ORDINATIONUM.

Innocentius III. Abbati, & Conven. Caroliloci.

CAPUT X.

EX parte vestra nostro fuit Apostolatui reservatum, quòd quidam Monachus vester, se ad nigros Monachos transferens, & habitum eorum assumens, ad sacerdotii ordinem in ipso habitu est promotus : undè quia dubitastis, utrum in assumpto taliter ordine ministrare debeat : mandamus, quatenùs : (nisi canonicum aliud obviet) ipsum Monachum officium sacerdotis liberè exequi permittatis.

1 SI Monachus unius Ordinis in secundo Ordine ad quem transivit, recipit Sacerdotium : ad primum Ordinem rediens, in eo liberè ministrabit. Hoc dicit. Joannes Andreas & sequentes : communis divisio ; secunda ibi : *Mandamus*.

Pro intellectu hujus textûs vide quod scripsi in capite *Consultationi*, *num.* 6. *infrà de Apostatis*.

DE TEMPORIBUS ORDINATIONUM.

Idem Innocentius III. Mutinen. Episcopo & Magistro H. Subdiacono nostro.

CAPUT XIII.

LItteras vestras recepimus super inordinata ordinatione Imolensis electi, quem Bononien. Episcopus præcedenti sabbato in Diaconum, & sequenti die dominico (continuato jejunio) in presbiterum ordinavit. In quo, quantùm uterque deliquerit, evidenter intelligit, qui prudenter attendit. Si enim utrumque ordinem

eodem die conferre illi non licuit, pari non licuit ratione, unum ordinem uno die, & alium altero (jejunio continuato) conferri : cùm propter continuationem jejunii fictione canonica, sive manè diei Dominicæ trahatur ad Sabbatum, sive vespera Sabbati ad diem Dominicam referatur, profectò manè cum vespera, seù vespera cum manè, ad eumdem diem pertinere dicitur. Nam si quantùm ad hunc necessitatis articulum pertinet, manè ad unum diem, & vespera referatur ad alium, cur esset continuatio jejunii necessaria, cùm & Sabbato ante cœnam, & Dominica ante prandium, intelligantur esse jejuni ? Præfatum itaque Bononn. Episcopum (ut puniatur in quo deliquit) à collatione ordinum, Diaconii scilicet & Presbiterii ; alterum verò ab executione officii sacerdotalis tamdiu volumus manere suspensos, donec de illis aliter disponamus.

SUMMARIUM.

1 ORdines sacri duo non possunt conferri eidem uno die, vel duobus continuato jejunio.
2 *Ordinatus Diaconus in temporibus Quadragesimæ potest anno sequenti in eisdem temporibus ordinari Sacerdos, licet Paschæ prævenerit.*
Annus integer judicio Ecclesiæ qui dicatur, *ibid.*

LItteras. Duo sacri ordines non possunt conferri eidem
1 uno die, vel duobus continuato jejunio. Hoc dicit secundum Joan. Andr. Butr. Card. & alios communiter. Concordat Concilium Tridentinum *sess.* 23. *cap.* 13. ibi : *Duo sacri ordines non eodem die etiam Regularibus conferantur, privilegiis, ac indultis concessis nonobstantibus quibuscumque.* Nec super hoc dispensat Episcopus, imò punitur si contrafecerit etiam de mandato Metropolitani, ut in *c. Dilectus infrà eod.* Dispensat tamen super anno interstitii, quod debet intercedere Subdiaconatu ad Diaconatum, & à Diaconatu ad Presbiteratum, ut in *d. c.* 13. ibi : *Promoti ad sacrum Subdiaconatus ordinem, si per annum saltem in eo non sint versati, ad altiorem gradum, nisi aliud Episcopo videatur, ascendere non permittantur* : & *in cap.* 14. immediatè sequenti, ubi disponitur, *ut qui ad Presbiteratûs ordinem assumuntur, hi sint, qui in Diaconatu ad minus annum integrum, nisi ob Ecclesiæ utilitatem, ac necessitatem aliud Episcopo videretur, ministraverint.* Porrò cùm Concilium dicat *annum integrum*, hoc intelligas non de anno naturali, vel civili secundum ea, quæ leguntur, & notantur in *l. Anniculus*, *l.* 2. *ff. De verb. signif.* sed de Ecclesiastico ; ita ut si ordinatus Diaconus in quatuor temporibus quadragesimæ ordinetur Sacerdos in quatuor temporibus quadragesimæ anni sequentis, annus dicatur integer judicio Ecclesiæ, licet Paschæ celerius advenerit quàm præcedens, ut ex sententia Sac. Congregationis dixi in *c. Ad nostrum*, *num.* 18. *vers. Et confirmatur infrà de regul.* 2

DE TEMPORIBUS ORDINATIONUM.

Honorius III. Episcopo & Archidiacono Legion.

CAPUT XIV.

VEl non est compos sui Episcopus Conventrenn. vel nimis videtur à se scientiam repulisse, qui M. puerum latorem præsentium adhuc tredecim annorum contra sacrorum Canonum instituta inordinatè in Diaconum dicitur ordinasse, in ludibrium ordinis clericalis : & infrà. Discretioni vestræ mandamus, quatenùs si rem inveneritis ita esse, prædictum Episcopum à collatione ordinum suspendentes, ipsum ut eidem M. quem ab executione officii Diaconi usque ad ætatem legitimam in injuriam suspendimus ordinantis, provideat in Ecclesiastico Beneficio competenti, per censuram Ecclesiasticam compellatis.

SUMMARIUM.

1 ORdinans puerum tredecim annorum in Diaconum suspenditur à collatione ordinum, & ordinatus ab ipsius executione usque ad ætatem legitimam, & num. 10.
2 *Furiosus, seu fatuus, vel idiota præsumitur qui venit contra jura.*
3 *Mentis indiscretio ex operibus cognoscitur.*
4 *Ordinans Clericum ad sacros ante ætatem legitimam non est ipso jure à collatione ordinum suspensus, sed suspendendus.*
5 *Puniendus est quis in eo, in quo peccavit.*
6 *Ordinans Clericum ætate inhabilem ad unum ex sacris ordinibus an suspendatur à collatione omnium.*
7 *Ordinatus ante ætatem legitimam, aut extra tempora caracteremrecipit.*
8 *Ordo Presbiteratûs non requirit usum rationis ex necessitate Sacramenti ; ordo Episcopalis secùs.*
9 *Suspensus ab ordine an sit inhabilis ad beneficium obtinendum.*
10 *Ordinatus ad sacros ante ætatem à jure præfixam an sit ipso jure suspensus ; an verò suspendendus ab illorum executione.*
11 *Et quid post Constitutionem Pii II.*
Anne si celebret irregularitatem incurrat, & numer. 42.
12 *Constitutio Sixti V. contra Episcopos in ordinum collatione peccantes redacta est per Clement. VIII. ad terminos juris, Bullæ Pii II. Concilii Tridentini, excepto capite simoniæ.*
13 *Ordinati ad sacros extra tempora, vel antè ætatem legitimam, aut sine litteris dimissoriis ex Bulla Pii II. an sint perpetuò suspensi.*
14 *Irregularis efficitur promotus ante ætatem ad unum ex sacris ordinibus, etiamsi ministrat in majoribus in legitima ætate suscepta.*

15 Niſi ignoranter hoc fecerit.
16 Suſpenſus à collatione certi ordinis an ſit etiam ſuſpenſus à collatione ordinis ſuperioris, vel inferioris.
17 Epiſcopus à collatione ordinum ſuſpenſus ſi illos conferat, an efficiatur irregularis, & num. ſeqq. uſque ad num. 42.
18 Interdictus ab ingreſſu Eccleſiæ irregularitatem incurrit, ſi Miſſam celebret in ipſa Eccleſia.
19 Secùs ſi in privato Oratorio, vel Altari viatico.
20 Epiſcopus à Pontificalibus ſuſpenſus Miſſam celebrando in apparatu pontificali non ſit irregularis. Contrarium, num. 36.
21 Suſpenſionem violans ad hoc ut contrahat irregularitatem requiritur ut actus à quo eſt ſuſpenſus, ſit proprius alicujus ordinis & num. ſeqq.
Item requiritur ut actum illum exerceat tanquam Miniſter. num. 28.
22 Intellectus c. 1. de re judic. & de ſent. excomm. lib 6. & num. 28.
23 Suſpenſus non ſit irreg. abſolvendo ab excommunicatione, niſi hæc faciat tanquam ſacerdos, & cum ſolemnitate.
24 Collatio beneficii non eſt actus ordinis, ſed juriſdictionis.
25 Epiſcopus à collatione beneficiorum ſuſpenſus ſi illa conferat, in irregularitatem non incidit.
26 Suſpenſus ab officio prædicandi ſi contraveniat an efficiatur irregularis.
27 Prædicationis officium an ſit annexum ordini Diaconatûs.
29 Epiſcopatus eſt verè, & propriè ordo Sacramentalis.
30 Ordines conferre eſt principalis actus ordinis Epiſcopalis.
31 Suſpenſio à collatione ordinum eſt verè, & propriè cenſura Eccleſiaſtica.
32 Epiſcopus ſuſpenſus à collatione ordinum an fiat irregularis ſi minores ordines conferat.
33 Suſpenſus ab ordine an per exercitium ſolemne Minorum ordinum irregularitatem incurrat.
34 Ordinum Minorum, & primæ tonſuræ ordinarius miniſter eſt ſolus Epiſcopus, & num. ſeqq.
35 Epiſcopus à collatione ordinum ſuſpenſus an efficiatur irregularis conferendo primam tonſuram.
36 Pontificalia quamvis non ſint de ſubſtantia Pontificalis officii, ſunt tamen actus peculiares ordinis Epiſcopalis.
37 Epiſcopus ſuſpenſus ſi ſolemniter benedicat, irregularis efficitur.
38 Benedictio ſolemnis eſt ordinis Epiſcopalis.
39 Irregularitas inducitur ex violatione ſuſpenſionis non ſolùm per actum alicui ordini competentem jure divino, ſed etiam jure Eccleſiaſtico.
40 Epiſcopus ſuſpenſus à collatione ordinum an ſit ſuſpenſus à collatione tonſuræ.
41 Irregularitas non inducitur niſi in caſibus in jure expreſſis.
42 Epiſcopus à collatione ordinum ſuſpenſus ſi Miſſam celebret, an efficiatur irregularis & num. ſeqq. uſque in finem.
43 Suſpenſus à Deo quoad ſe propter peccatum, non autem à Canone niſi per approbationem, miniſtrando irregularitatem non incurrit.
44 Epiſcopus ſuſpenſus ab ordinibus conferendis non poteſt abſolvere ſubditum à ſuſpenſione, de qua in c. 1. de re judic. lib. 6.
45 Suſpenſio ab actu ordinis Epiſcopalis non includit ſuſpenſionem ab actu ordinum inferiorum.

VEl non eſt compos. Ordinans puerum tredecim annorum in Diaconum ſuſpenditur à collatione ordinum & ordi-
1 natus ab ipſius executione uſque ad ætatem legitimam. Hoc dicit. Et quamvis loquatur de ordinato in Diaconum; idem tamen dicendum de ordinato in ſubdiaconum ſecundum Hoſtieſ. Joan. Andr. & Cardinal. per jura allegata gloſſa in ſecunda. Dividitur in duas partes. Primò narrat factum. Quod ſecundò puniri præcipit ſi eſt verum, ibi, diſcretioni.

Nota primò ibi, compos ſui, &c. venientem contra jura furioſum fore præſumendum, ſeu fatuum, vel idiotam omnimodo, ſecundum Collectar. in princ. Ad idem textus in cap. Si homo 27. 1. Et quod dixit furioſum, ſeu fatuum, intelli-
2 ge id eſt indiſcretum, ſecundum Abb. Antiq. & Joan. Andr. qui ex littera colligunt mentis indiſcretionem ex operibus cog-
3 noſci. Alioquin ſi intelligeretur de totali dementia, ordinatio non eſſet punibilis, l. Divus, ff. de offic. Præſid. l. penult. ff. ad l. Pomp. de part. lib. infans, ff. ad l. Corn. de ſicar. Clem. Si furioſus, cum ibi notatis per gloſſ. 1. & Doctores de homic. Et eſt ſimile in l. Secunda, ff. de inoff. teſtam. ibi, quaſi non ſanæ mentis fuerint; & hoc dicitur non quaſi verè furioſus, vel demens teſtatus ſit ſed rectè quidem fecerit teſtamentum; ſed non ex officio pietatis.

Secundò nota ibi, Suſpendentes. Epiſcopum ordinantem ad
4 ſacros ordines Clericum ætate inhabilem, quamvis non ſit ipſo jure ſuſpenſus; eſſe tamen ſuſpendendum à collatione or-
5 dinum; ut ſcilicet in eo puniatur, in quo peccavit, c. Qui & divinis, & cap. De viro 12. quæſt. 2. Revertimini, 16. quæſt. 1. & ſuprà cap. prox. & notat gloſſ. hic in ver. Suſpendentes. Hoſtienſ. numer. 4. in eodem ver. & Butr. numer. 3. in 2. notab. Et quamvis non peccaverit niſi in
6 collatione unius ordinis; tamen punitur pœna ſuſpenſionis à collatione omnium, cùm littera loquatur de ordinibus indiſtinctè, ut per Collect. num. 1. Butr. num. 7. & Card. in 2. quæſt. Sylveſt. in ver. Suſpenſio, numer. 5. verſ. Et ſimiliter ſi ſit à collatione ordinum, idque propter duo ſecundum Hoſtienſem. Primò ſcilicet propter quantitatem exceſſûs, id eſt gravitatem, vel fortè quia ordinatus in Diaconum in decimo tertio anno multùm diſtabat ab anno vigeſimo quinto, qui tunc temporis requirebatur ad ordinem Diaconatûs, cap. Placuit, cap. Qui Epiſcopus, cap. In ſingulis, & cap. Quicumque, 77. diſtinct. Deindè ut cæteri à ſimilibus deterreantur, ut in cap. 1. De tranſl. Epiſcopo, licet contrariam opinionem, id eſt Epiſcopum non eſſe ſuſpenſum niſi à collatione ordinis malè collati, pluribus tueatur Gemin. in cap. Eos, col. 3. verſ. Ego tenui opinionem, Archid. de tempor. ordin. lib. 6.

7 Tertiò nota ibi, ab executione, defectum ætatis in ordinato non impedire impreſſionem caracteris. Et de hoc eſt caſus hîc ſecundum Compoſtell. & Abb. Antiq. in princ. Idem tenet gloſſ. in verb. ætate Innocent. numer. 1. in eod. ver. dicens ætatem non eſſe de ſubſtantia Hoſtienſ. numer. 6. itidem in ver. ætate, Collectar. num. 2. in ver. ab executione, Bellam. num. 2. in 3. quæſt. Butr. num. 4. in 3. notab. Card. in 4. notab. Et eſt ſimile in tempore. Nam ordinatus ad ſacros extra tempora à jure ſtatuta ordinem recipit, ut in cap. Conſultationi, infra eodem.

8 Procedit autem ſupradicta concluſio etiamſi ordines conferantur infanti, quia uſus rationis in Sacramentis, in quibus non requiritur actus ſuſcipientis, ſed aliqua poteſtas ſpiritualis divinitus datur, ut in ſacra ordinatione, non eſt ex neceſſitate Sacramenti, ſed tamen ex neceſſitate præcepti, cap. 1. de Cler. per ſalt. prom. Et poſt S. Thom. S. Bonavent. Scotum, & alios ſcripſi in cap. Super inordinata, numer. 36. & ſeqq. infra de præben. Undè puer poſt baptiſmum in cunis ordinatus etiam in Presbiterum caracterem recipit, ut tenent Hugo, Archid. Turrecrem & Præpoſ. in cap. Subdiaconus, 77. diſtinct. Hoſtienſ. hic num. 6. verſ. Adeò quod etiam puer in cunis, & Collectar. numer. 2. & eſt ad hoc argumentum optimum in capite Majores, §. penult. & fin. infra de Baptiſ. Licet ſecùs ſit in ordine Epiſcopali, in quo ex neceſſitate conſecrationis requiritur actus ſuſcipientis curam paſtoralem, & ſic uſus rationis, ut reprobata Hugonis, & Archidiaconi opinione, dixi in prædicta decretali ſuper inordinatas n. 38.

Quartò nota ſecundum Anton. de Butr. num. 6. Suſ-
penſum ab ordine non eſſe inhabilem ad beneficium obti- 9
nendum, quod efficaciter probatur ſic: nam Pontifex ſuſpendit puerum tredecim annorum à Subdiaconatu uſque ad legitimam ætatem; & tamen præcipit, ut ei provideatur de competenti beneficio Eccleſiaſtico. In contrarium, cap. Si celebrat, infra de Cler. excomm. miniſtr. In ſuſpenſo ab homine, vide textum in cap. Cùm bonæ, cum gloſſ. in ver. Suſpenſi, infrà de ætat. & qualitat.

Ultimò nota ibi, ſuſpendimus, promotum ad ſacros ordines ante ætatem à ſacris Canonibus præfinitam ſuſpendi ab illorum executione quouſque ad ætatem legitimam pervenerit. Simile in cap. Ex ratione infra de ætat. & qualitat. ubi ſuſpenditur adminiſtratio talibus conceſſa uſque ad legitimam ætatem.

Sed quæro, an ſic ordinatus ſit ipſo jure ſuſpenſus, vel ſuſpendendus.

Doctores non conveniunt. Nam Compoſtell. & poſt eum Abb. Antiq. hic in princip. tenent eſſe ipſo jure ſuſpenſum, aſſerentes de hoc eſſe caſum hîc.

Sed gloſſa in ver. ætatem. Item gloſſ. penult. in Clemen. fin. de ætat. & qualit. ſentit eſſe ſuſpendendum, & ſic recipere ordinem non tantum quoad caracterem, ſed etiam quoad executionem, niſi ſuſpendatur. Et hoc placet Raym. in ſumma de ætate & qualitate, §. Pœna cujus in principio Archid. in cap. Placuit 77. diſt. Et Henric. Boich. in cap. Conſult. §. Si propter defectum infra eod. cum quibus tranſeunt hic Bellam n. 2. in 3. quæſt. Butr. n. 4. in not. & n. 22. in ult. quæſt. Cardin. in 4. quæſt. Joan. de Anan. in princ. verſion. an autem iſte minorem Rebuff. in praxi beneficio par. 2. tit. de Cler. ad ſacros ordines malè prom. gloſſ. 2. n. 8. Navarr. conſ. 39. num. 3. hoc titulo, & Covarr. in Clem. ſi furioſus, part. 1. §. 1. num. 4. Et ita dixerunt ferè omnes, ut idem Navarr. teſtatur in Man. cap. 27. num. 155. verſ. Declaratio prima, qui etiam in hanc ſententiam citat ſanctum Antoninum in 3. part. tit. 14. cap. 16. & Major. in 4. diſtinct. 24. quæſt. 1. Moventur, quia littera dicit, ſuſpendimus non autem ſuſpenſum nunciamus. Idem notatur in cap. Placuit, 77. diſtinct.

Verùm

11 Verùm hodie prima opinio Compoſtellani & Abbatis antiqui eſt canonizata in Conſtitutione Pii II. quæ incipit, cùm ex ſacrorum, in Bullar. tom. 1. pag. 319. qua ſtatuitur, ut qui ad aliquem ex ſacris ordinibus ante ætatem legitimam ſe fecerint promoveri, à ſuorum ordinum executione ipſo jure ſuſpenſi ſint; & ſi hujuſmodi ſuſpenſione durante, in eiſdem ordinibus miniſtrare præſumpſerint, eo ipſo irregularitatem incurrant & ultra alias pœnas beneficiis Eccleſiaſticis poſſint jure privari. Et pœna irregularitatis forte adjecta fuit propter opinionem Joannis de ſancto Gregorio, qui tenuit ordinatum ante ætatem legitimam, licet non debeat celebrare, tamen ſi celebret, non incurrere irregularitatem, cùm hoc non reperiatur jure cautum, cap. Is qui, de ſentent. excom. l. 6. & ſequitur Gemin. in cap. eos, col. 4. in princ. verſ. Per prædicta infert, & ibi etiam Franc. verſ. ex quo infertur, de temp. ord. lib. eod. Omitto conſtitutionem Sixti V. incipien.
12 ſanctum & ſalutare, contra Epiſcopos in ordinum collatione peccantes. In Bullar. tom. 2. pag. 651. quoniam illa Conſtitutio præterquam quod ad ſimoniacè ordinantes & ordinatos redacta fuit per Clem. VIII. ad terminos juris Conſtitutionis Pii II. & Concilii Tridentini, ut in Extravag. incipien. Romanum Pontificem. In Bullar. tom. 3. pag. 54.

13 Sed remanet dubium, an ſuſpenſio de qua in Conſtitutione Pii II. ſit perpetua, vel potiùs temporalis uſque ad ætatem legitimam, ut ſic conſtitutio accipiat interpretationem paſſivam ab hac Decretali, juxta regulam lib. 2. & ibi Bart. C. De noxal.

Exiſtimo eſſe perpetuam, quamdiù ordinatus abſolutionem non obtinuerit: quia cùm ſit ſimplex & indeterminata, non eſt noſtrum eam limitare ad certum tempus: nam jura ubi volunt ſuſpenſionem eſſe temporalem, id ſolent exprimere, ut in cap. eos, de tempor. ordin. lib. 6. cum aliis allegatis per gloſſ. in Clem. fin. in ver. Suſpenſi, de pœnis; & per Franc. in c. 1. num. 6. de re judic. lib. 6. Undè & Pius II. ſi voluiſſet ſuam ſuſpenſionem durare tantummodò uſque ad ætatem legitimam, hoc expreſſiſſet, ſicut expreſſit Honorius III. in hac Decretali, arg. cap. 2. verſ. Undè ſi circa tranſlationem, ſuprà de tranſlat. Epiſc. & cap. ad audientiam, infrà de decim. Præterea conſtitutio ſub unica determinatione & verborum ſtructura decernit ſuſpenſos eſſe ipſo jure ordinatos extra tempora, ante ætatem legitimam & abſque litteris dimiſſoriis. Sed ordinati in primo & tertio caſu abſque dubio ſunt ſuſpenſi, quamdiù abſolutionem non obtinuerint. Ergò & ordinati in ſecundo, quia una determinatio reſpiciens plura determinabilia debet illa æqualiter determinare, l. fin. & ibi Bart. C. De ſentent. l. Quamvis, C. De impuber. & aliis ſubſtitut. l. Jam hoc jure, §. fin. ff. De vulg. & pupill. Decius in cap. Novit. n. 56. infrà de judic.

14 Ac demùm cùm conſtitutio ſtatuat ut promotus ad aliquem ex ſacris Ordinibus ante ætatem legitimam, ſi, durante ſuſpenſione, in eiſdem ordinibus miniſtraverit, irregularitatem incurrat, ponderanda ſunt illa verba, ad aliquem, nec non illa, in eiſdem, quæ important ut promotus ante ætatem ad unum ex ſacris ordinibus in irregularitatem incidat etiam miniſtrando in aliis majoribus in legitima ætate ſuſceptis. Ergò per ſupervenientiam legitimæ ætatis ſuſpenſio non expiravit: nam ſi expiraſſet, utique miniſtrando non efficeretur irregularis. Et hanc partem, licet nihil adducant, tenent Rebuff. in praxi benef. part. 2. titul. de Cleric. ad ſacros ordines malè promotis, gloſſ. 4. numer. 3. & Toletus in ſumma lib. 1. cap. 71.

15 Cæterùm ſi quis credens ſe eſſe in legitima ætate conſtitutum teſtimonio parentum deceptus ſe faceret ad ſacros ordines promoveri & in eis bona fide miniſtraret, non incurreret irregularitatem, quia conſtitutio hac in parte loquitur per illa verba, temerè præſumpſerit, quæ dolum & temeritatem requirunt ſecundum Card. in Clem. 1. q. 38. de privil. & ita ex facto reſpondit Nav. conſ. 8. incipien. Quæſitum eſt: hoc titulo, licet dicat Conſtitutionem Pii II. quæ imponit pœnam ſuſpenſionis ordinato ante legitimam ætatem, loqui per verbum præſumpſerit. Quod non eſt verum, quia Conſtitutio qua parte imponit pœnam ſuſpenſionis, loquitur ſimpliciter de illis qui ante ætatem ſe fecerint promoveri, nec utitur verbo præſumpſerint, niſi in ſecunda parte, ubi imponit pœnam irregularitatis. Hoc ipſum tenet idem Navarr. in Man. cap. 27. n. 155. verſ. Declaratio prima, & fuſiùs in cap. Accepta, in octava oppoſitione, num. 34. de reſtitut. ſpoliat. Conferunt notata per Joan. Andr. in c. Eos, n. 1. in gloſſ. Sed numquid, hoc tit. lib. 6.

An autem ordinatus ad ſacros ordines ante annum Decimum quartum teneatur continere necnè, plenè examino poſt gloſſ. 2. in c. un. infrà de Cler. per ſalt. prom.

16 Secundò quæro, an ſuſpenſus à collatione ordinis Diaconatûs ſit etiam ſuſpenſus à collatione Presbiteratûs & è converſo.

Videtur prima facie non eſſe ſuſpenſus per textum in cap. ſi qui Epiſcopi, 1. quæſt. 1. ibi: nec illi unquam Sacramento intererunt, quod neglecto divino judicio immeritò præſtiterunt. Et hoc videtur ſentire ibi, gloſſ. pen. dùm ait ordinantem eſſe puniendum in eo, in quo deliquit & ſic in collatione ordinis Diaconatûs dumtaxat, per jura ibi allegata.

Sed dicendum eſt ſuſpenſum à collatione Superioris ordinis, puta Diaconatûs, non eſſe ſuſpenſum à collatione minoris, cap. Qualis 25. diſt. cap. nonne de præſump. cap. In pœnis, de regul. jur. & regula, Odia, eod. tit. lib. 6. Majorem verò id eſt Presbiteratum, conferre non poterit, quia ſi quod minus eſt interdicitur, ergò & quòd majus eſt, cap. Quod ſicut §. Præterea, ſuprà de elect. Et quia quamvis in ipſo majori non deliquerit; fecit tamen ſe indignum delinquendo in minori per l. cui pacto, ff. de ſerv. exportan. & c. 1. infrà de ordin. ab Epiſc. Ita Hoſt. hic n. 4. verſic. numquid verò interim. Joan. Andr. n. 11. Bellam. n. 2. & Butr. n. 11. Silveſt. in ver. Suſpenſio, n. 5. verſ. & ſi ſit à collatione inferioris ordinis.

Tertiò quæro, an Epiſcopus à collatione ordinum ſuſpen- 17
ſus, ut hic, ſi ordines conferat, efficiatur irregularis.

Negant Gemin. in cap. eos, col. 4. poſt princ. verſ & per prædicta infert, & Philip. Franc. ibidem num. 5. ver. Secundò infertur, de temp. ordinat. lib. 6. allegant Joannem de S. Georgio & Specul. in tit. 3. de diſpenſat. §. Juxtà, verſ. Quid ſi
quis. Sed certè Specul. ibi tantùm dicit ſuſpenſum ab ingreſſu 18
Eccleſiæ non fieri irregularem celebrando, quia etiam extra Eccleſiam celebratur, cap. concedimus, de conſecr. diſt 1. Quod hodie eſt expeditum in cap. Is cui, de ſent. excomm lib. 6. ubi patet ſuſpenſum ab ingreſſu Eccleſiæ irregulare
fieri, ſi exerceat ea quæ ſunt ordinis in ipſa Eccleſia. Et 19
ex illa littera infert gloſſ. 3. ſecùs eſſe ſi extra eam ſub aëre, ſub tentorio vel in domo privata celebret, vel concelebret, fortè celebrantibus cum Altari Viatico, ut in cap. in his, de privil. & cap. ult. eod. tit. lib. 6. quia irregularis non erit. Et in additione allegat Innocent. & Hoſtienſem idem tenentes in cap. Sacro de ſent. excom. & Specul. loco citato. Item tenet Abb. in cap. cum dilectus, num. 20. verſ. aut eſt alicui interdictus, de conſuetud. & Marian. Socin. in cap. ad audien-
tiam, n. 130. de homicid. Pro opinione tamen Geminiani & 20
Franchi facit, quia Epiſcopus à Pontificalibus ſuſpenſus ſi Miſſam celebret in apparatu Pontificali irregularitatem non incurrit, ut firmat Innoc. in cap. cùm Medicinalis, in ver. A divinis, de ſentent. excomm. lib. 6. Specul. in d. §. Juxta, verſ. Quid ſi Epiſcopus à Pontificalibus ſit ſuſpenſus, Marian. Socin. in d. cap. ad audientiam, num. 129. S. Antonin. 3. part. tit. 28. de ſuſpenſ. cap. 4. poſt med. Hoſtienſ. Archid. Abb. & alii apud Silveſt. in ver. Suſpenſio, n. 4. ver. cùm autem ſuſpenſio.

Contrariam opinionem, id eſt Epiſcopum ſuſpenſum à collatione ordinum incidere in irregularitatem ſi ordines conferat, tenet idem Silveſt. in eod. ver. n. 4. verſ. & ſimiliter ſi ſit à collatione ordinum: juncto verſ. & in omnibus præ-
dictis. Pro ſolutione quæſtionis obſervandum eſt duo copulatè 21
requiri ad hoc, ut quis ex violatione ſuſpenſionis efficiatur irregularis.

Primò enim requiritur ut actus, à quo eſt ſuſpenſus, ſit proprius alicujus ordinis. Et hoc pro regula conſtituunt Abb. in dict. cap. cùm dilectus, num. 17. de conſuetud. Felin in cap. Apoſtolicæ, num. 13. de exception. Sanctus Antoninus in 3. part. tit. 29. de ſuſpenſ. c. 1. in fin. Angel. in ver. Suſpen-
ſio tertio, num. 1. Silveſt. in eod. ver. num. 4. quæſt. 5. ubi 22
ait ſuſpenſum ab eo quod non pertinet ad actum alicujus ordinis, ſi contra faciat, non eſſe irregularem, ſed alio modo eſſe puniendum. Et jura in cap. cùm æterni, de ſentent. & re judic. lib. 6. & in cap. cùm medicinalis, de ſent. excomm. eod. lib. quæ videntur eſſe in oppoſitum, ſecundum eum loquuntur in eo tantum caſu, in quo exerceretur actus certo ordini deputatus, ut notatur in dict. c. cùm dilectus, de conſuet. in cap. ſi celebrat, de Cler. excommun. miniſt. & in Clement. cupientes, de pœnis. Et fuit ſententia Innocentii in dict. cap. cum æterni, & cap. cùm medicinalis, quem ſequitur & dicit communiter receptum Navarr. in Man. cap. 27. num. 163.

Secùs autem eſt ſi, ſuſpenſione durante, quis exerceat, ac- 23
tum juriſdictionis, puta abſolvendo ab Excommunicatione, aut excommunicando; quia tunc non eſt regularis, niſi hæc faciat tanquam Sacerdos, & cum ſolemnitate, de qua in cap. A nobis, il. ſecundo, inf. de ſent. excomm. & in cap. Debent 11. quæſt. 3. ut per Marian. Socin in d. cap. Ad audientiam, num. 107. de homicid. poſt Innoc. & Joan Andr. in c. fin. de exceſſ. Prælat. & Specul. in titul. de diſpenſ. §. Juxta. verſ.
Quid de abſolvente. Undè ſit ut cum beneficiorum collatio 24
nullius ordinis actus ſit, ſed ſolius juriſdictionis, ut probatur in cap. Tranſmiſſum, juncta gloſſ. ult. ſupr. de elect. &
notat. Abb. in cap. Cùm dilectus, num. 17. de conſuet. Epiſ- 25
copus à collatione beneficiorum ſuſpenſus ſi illa conferat, irregularitatem non incurrat, cap. Cùm in cunctis, §. Clerici, de elect. & cap. Quia diverſitatem, de conceſſ. præb. quidquid contra ſcripſerit Majol. de irregul. lib. 6. cap. 19. num. 2. cujus errorem redarguit Sayrus de cenſur. lib. 4. cap. 16. num. 3.

26 Hinc etiam fit ut suspensus ab officio prædicandi, si contraveniat, non sit irregularis, cùm hujus modi actus nulli certo ordini sit deputatus, ut tenent Paul. de Eleazar. & Calder. *in Clem. Cupientes, de pœnit.* Angel. *in ver. Suspensio* 3.
27 *num.* 8. Majol. *d. c.* 19. *num.* 21. Tolet. *in Summ. lib.* 1. *c.* 14. & plerique alii. Et quamvis Navarr. *in Man. cap.* 27. *num.* 163. *vers. Octavo infertur* &. Gregor. de Valent. *tom.* 4 *disp.* 7. *quæst.* 18. *puncto.* 1. *dub.* 3. existimaverint talem fieri irregularem, eò quod prædicatio saltem ex consuetudine annexa sit ordini Diaconatûs: tamen non apparet undè hujusmodi annexio probati possit, & oppositum deducit Sayr. *d. c.* 16. *num.* 20.

28 Secundò ad hoc ut violans suspensionem sit irregularis, requiritur ut actum ordinis exerceat tanquam minister, *cap.* 2. *de Cler. excomm. minist.* & colligitur *ex c. Cùm medicinalis, in fine, de sentent. excomm. lib.* 6. ponderando illa verba. Si contingeret eos divina officia exequi sicut prius, id est tanquam in officio suo agentes, ut ibi exponit glossa, per textum *in cap. Si quis Episcopus in Concilio*, 11. *quæst.* 3. notatur *in c. Tanta infrà de excess. Prælat.* & tradunt Marian. Socin. *in d. c. Ad audientiam num.* 106. Silvest. *in ver. Irregularitas, num.* 14. *vers. Sexto secundum omnes*, & Navarr. *in Man. c.* 28. *num* 163.

29 His ita constitutis haud difficilis est solutio quæstionis propositæ: nam cùm Episcopatus sit verè & propriè ordo sacramentalis, adeò ut contrarium asserere saltem post Concilium Tridentinum sit periculosum in fide, ut latissimè probavi *in cap.* 1. *de ordin. ab Episcop.* & in proposito observat Na-
30 varr. *d. c.* 27. *num.* 163. *vers. Ex quo infertur primò.* Cùmque principalis actus ordinis Episcopalis sit consecrare Sacerdotes, & Ministros Ecclesiæ, ut in *c. Quamvis Chorepiscopi*, 68. *dist.* & est definitum ab eadem Tridentina Syno-
31 do *sess.* 23. *de sacram. Ordin. cap.* 4. *vers. Pro indè, & can.* 7. consequens est, ut hæc suspensio à collatione ordinum sit verè, propriè censura Ecclesiastica, de qua loquitur *cap. Quærenti, de verb. sign.* quippe quæ adimit Episcopo principalem actum sui ordinis, qui, ut prædixi, est ministros Ecclesiæ ordinare. Undè si ordines conferat, & sic tanquam minister exerceat actum ordinis Episcopalis, à quo est suspensus, proculdubio irregularis efficitur ex *c. Cùm æterni, de sentent. & re judic. lib.* 6. & *cap. Cùm medicinalis, de sentent. excomm. eod. lib.* Concurrit enim hoc casu utrumque requisitum superiùs firmatum ad hoc ut ex violatione suspensionis inducatur irregularitas.

32 Ampliatur hæc conclusio, ut vendicet sibi locum etiamsi Episcopus à collatione ordinum suspensus minores ordines
33 conferat. Nam etsi non satis constet inter Doctores an suspensus à minoribus ordinibus per solemne exercitium actus efficiatur irregularis; *negant enim* S. Antonin. post Specul. quem citat 3. *part. tit.* 26. *de irregul. cap.* 1. §. *De Subdiaconatu.* Paludan. *numer.* 4. *dist.* 18. *quæst.* 7. *art.* 3. *concl.* 2. Vervec. & Asten. relati à Silvest. *in ver Irregularitas num.* 15. *vers. Fallit tamen eo quod ordines hujusmodi communiter exerceri soleant etiam à Laicis*: affirmant verò Innocent *in cap. fin. De excess. Prælator.* Specul. *in tit. De dispensat.* §. *Juxta, vers. Hoc etiam nota.* Hostiens. & Joan. Andr. *in cap.* 2. *De Cler. excomm. ministr.* ubi Abb. *dicit hanc opinionem communem, & verum esse, quia jurà loquuntur indistinctè de ordinibus*, Silvest. *ubi suprà.* & Navarr. *in Man. cap.* 27. *n.* 163 nihilominùs diversa est ratio in minorum ordinum col-
34 latione, quàm in ipsorum executione. Quoniam ipsorum collatio jure ordinario ad solum Episcopum pertinet, adeò ut asserere hanc potestatem esse Episcopis communem cum Presbiteris, hodie sit hæresis ut in Concil. Trid. *sess.* 23 *de Sacram. Ordin. can.* 7. Non sic in illorum executione, quæ Clericis, & Laicis communis est saltem absque solemnitate, ut per Divum Thoman. *in* 4. *dist.* 24. *quæst.* 2. *art.* 2. *ad* 9. & Silvest. *in ver Irregularitas, num.* 14.

35 Ampliatur secundò eadem conclusio, ut locum habeat etiam in collatione primæ tonsuræ. Quod sine difficultate procedit, si sequamur opinionem Canonistarum existimantium primam Clericalem tonsuram esse verè & propriè ordinem, quam latissimè defendimus *in c. Cùm contingat à num.* 10. *usque ad num.* 145. *infrà de ætat. & qualit.* Sed si sequamur sententiam Theologorum, qui tenent tonsuram non esse ordinem; sed dispositionem ad ordines: res non caret difficultate.

Pro opinione affirmativa facit, quia ad hoc ut per exercitium actûs, à quo quis est suspensus, contrahatur irregularitas, non requiritur ut actus ille sit ordo Sacramentalis, sed satis est ut sit alicui ordini deputatus, ut patet ex dictis supra *num.* 21. Prima autem Clericalis tonsura esto non sit ordo propriè secundum Theologos; tamen constat apud omnes illius collationem esse actum ordinis Episcopalis, & illius ministrum ordinarium esse solum Episcopum ut dixi in prædicta Decretali, *Cum contingat num.* 94. Ergò Episcopus suspen-
36 sus per collationem tonsuræ exercendo actum sui ordinis non videtur ab irregularitate immunis. Et propterea multi tenent Episcopum à Pontificalibus suspensum, si Missam celebret in apparatu pontificali, irregularitatem non effugere; quia etsi pontificalia non sint de substantia ordinis, nec officii, cùm etiam sine ipsis possit quodlibet officium exerceri, secundum Innoc. *d. c. Cùm medicinalis, num.* 2. *vers. Secùs autem dicunt quidam*, tamen sunt actus proprius ordinis Episcopalis, ut *c. Transmissam, de elect.* & notat Abb. *in c. Cùm dilectus num.* 20. *vers. Aut suspenditur Episcopus à Pontificalibus, de consuet.* Atque hujus sententiæ contra autores supracitatos, *n.* 28. sunt Joan. Calder. *in tract de Eccles. interdicto memb.* 2. *quæst.* 3. *quæ incipit. Sed si cui* Gemin. *in. d. c. Cùm medicinalis*, §. *Si quis autem, num.* 5. Angel. *in ver. Suspensio* 3. *num.* 3. Navarr. *in Man. c.* 27. *num.* 163. *vers. Ex quo infertur primò.* Et ex Theologis Paludan. *in* 4. *dist.* 18. *q.* 7. *art.* 3. *conclus.* 2.

37 Et ob eamdem rationem irregularis est Episcopus, qui suspensione durante solemnem benedictionem impertitur, per illa
38 verba, *Sit nomen Domini benedictum*, de qua *in c. Abbates, de privil. lib.* 6. & in Clement. 2. *eod. tit.* ut firmat Nicolaus Dionisii de Peruso antiquus Doctor *in d. cap. Cùm medicinalis*, §. *Caveant*, quia nimirum hujusmodi benedictio quamvis non sit ordo; est tamen actus proprius Ordinis Episcopalis, qui jure ordinario inferioribus Presbiteris non competit, *cap. ministrare*, juncta gloss. *in ver. Benedictionem,*
39 26. *quæst.* 6. Suspensionis enim violatio irregularitatem inducit non solùm per actum alicui ordini competentem jure divino, sed etiam jure humano, videlicet ex præcepto Ecclesiæ, vel ex universali consuetudine, secundum Speculat. *in præallegato tit. de dispensat.* §. *Juxta, vers. Item nota quod suspensus.* Paludan. *loco cit.* S. Antonin. *in* 3. *par. tit.* 29. *De irregular. cap.* 1. §. *De Subdiaconatu*, Angel. *in ver. Suspensio.* 3. *n.* 8. & Navarr. *in Man. c.* 27. *n.* 163.

Pro contraria verò opinione facit, quia si tonsura pro-
40 priè non est ordo: ergò Episcopus suspensus à collatione ordinum, non est suspensus à collatione tonsuræ, arg. *l.* 24.
41 §. *Toties, ff. De damn. infrà* cùm præsertim materia sit pœnalis, & irregularitas non contrahatur, nisi hoc sit expressum in jure, ut legitur in *cap. Is qui, de sent. excom. lib.* 6. & not. Innoc. *in d. c. Cùm medicinalis, num.* 2. *vers. Secùs autem dicunt quidam, eod. tit. & lib.*

Nisi dixerimus primam tonsuram includi in suspensione à collatione ordinum, etiamsi concedamus eam non esse ordinem, sed dispositionem ad ordines, quia aliquo prohibito, omne id prohibetur, per quod perventur ad illud, ut *l. Oratio, ff. De sponsal.* Joan. Andr. *in reg. Cùm quid prohibetur de reg. jur. lib.* 6. *in Mercurial.*

42 Ultimò, quæro, Numquid Episcopus à collatione Ordinum suspensus Missam celebrando efficiatur irregularis.

Negat Rebuff. *in praxi beneficial. in tit. de Cleric. malè promot. in gloss.* 2. *num.* 7. ubi allegat Gemin. in *cap. Eos, de tempor. ordin. lib.* 6. & Philip. Franc. in *c. Cùm æterni, col. ult. de sent. & re jud. eodem lib.* Sed certè Gemin. dùm dicit suspensum non fieri irregularem celebrando, non loquitur de Episcopo suspenso à collatione ordinum, sed de Clerico ordinato ante ætatem legitimam, vel ab alieno Episcopo, qui quidem Clericus ministrando in susceptis ordinibus non efficitur irregularis. Et ita ipse loquitur ibi, *col.* 3. *in fine vers. In eadem glos.* in *fin. post gloss. in ver. Statuunt*, & Joan. Andr. in *cap. Quod translationem de temp. ordin.* Et est ratio, quia talis est suspensus
43 quoad se, & non quoad alios, secundum unam opinionem ut in *cap. Si celebrat, de Cleric. excomm. ministr.* Generaliter enim suspensi à divinis tantùm, quoad Deum, ut constituti in mortali peccato, qui non debent se divinis immiscere, *cap. fin. de cohabit. Cler. & Mulier.* celebrando notam irregularitatis non incurrunt, quia nullo jure id cavetur, *d. c. Is qui, de sent. excomm. lib.* 6. Neque enim talibus est directè interdictum officium ipso jure, sed peccant celebrando, ideòque non fiunt irregulares, cùm sint à Deo suspensi solùm quoad se propter peccatum, non autem à Canone, nisi per approbationem, ut post Innocent. Host. & Abb. in *d. c. Si celebrat*, declarat Marian. Socin. in *cap. ad audientiam num.* 92. *De homicid.* Hæc autem rario non viget in Episcopo à collatione ordinum suspenso, juxta terminos hujus Decretalis, quia est directè suspensus ex præcepto Canonis, ut hic. Et propterea in præcedenti quæstione firmavimus eum esse irregularem, si ordines conferat? Franchus verò in *d. c. Cùm æterni, num.* 6. Tantùm asserit Episcopum suspensum ab ordinibus conferendis hujusmodi suspensione durante non posse absolvere
44 subditum à pœna suspensionis, de qua ibi. Quod etiam tenet ibi Joan. Andr. & in *cap.* 1. *de Cler. venat.* ex notatis per gloss. in *cap. Cupientes*, §. *Cæterùm de 'elect. lib.* 6. Sed non dicit Franchus Episcopum taliter suspensum celebrando incidere in irregularitatem.

Sed nihilominùs existimo opinionem negativam esse ve-
45 ram, licèt pro ea Rebuff. nihil adducat. Moveor, quia suspensus ab actu certi ordinis non est suspensus ab actu

ordinis inferioris, ut ex sententia Hostiensis & communi conclusum est suprà in 2. *quæst. num.* 16. Ordo autem Episcopalis est major ordine Presbiterali, *cap. Quanto de consuet. cap. Unico* §. *Per frontis de sacr. Unct. c. Aqua, de consecrat. Eccles. vel altar.* & est definitum à Concilio Tridentino *sess.* 23. *De Sacramen. Ordin. cap.* 4. *& can.* 6. *&* 7. Et ordinum collatio ad Presbiteros inferiores non spectat, sed ad summos Sacerdotes dumtaxat; id est Episcopos, ut patet in juribus præallegatis. Et in Concilio Florentino in decreto fidei Eugenii IV. §. *Sextum Sacramentum.* Ergò suspensus à collatione ordinum, & sic ab actu ordinis superioris, scilicet Episcopalis, non est suspensus à celebratione Missæ, qui est actus ordinis inferioris, id est Presbiter alis, *cap. Perlectis*, §. *Ad Presbiterum* 25. *distinct.* & *cap.* 1. §. *Una verò, vers. Et hoc utique Sacramentum, suprà de Summ. Trinit.* & notat Abb. in *c. cùm dilectus, n.* 20. *vers. Si ergò suspenso, de consuet.* ubi expresè tenet Episcopum suspensum ab ordine Pontificali non censeri suspensum nisi ab his, quæ sunt ordinis Episcopalis. Et consequenter Missam celebrando, & sic exercendo actum ordinis inferioris, à quo non est suspensus, in irregularitatem non incidit.

DE TEMPORIBUS ORDINATIONUM.

Idem Honorius III. Leton. & Cala. Abb.

CAPUT XV.

Dilectus filius G. Humilien. Canonicus nostro dudum Apostolatui referavit, quòd Humilien. Ecclesia suo viduata Pastore, Canonici ipsum unanimiter elegerunt: qui cùm esset citra Sacros Ordines constitutus, Archiepiscopus Cassalen. Metropolitanus eorum Episcopo Trecen. mandavit, ut eum uno & eodem die ad tres Sacros Ordines promoveret: quod ille (non ausu proprio, sed ipsius Archiepiscopii mandato) perfecit. Cùm ergò nobis constiterit supradictum Episcopum in pluribus deliquisse, tum quia sine mandato Archiepiscopi (ut ipse confessus extitit) ad hujusmodi Ordinationem inordinatè processit: tum quia si de Mandato Archiepiscopi constaret, cùm illi hujusmodi dispensatio à Canone minimè sit permissa, ipsi obtemperare non debuit in hac parte: tum etiam quia reatum perjurii sæpiùs variavit, jurando priùs quòd Archiepiscopus id præceperat, & posteà quòd illud non mandaverat in judicio confitendo: ipsum tamdiù ab ordinandi suspendimus potestate, donec nostram meruerit gratiam obtinere.

SUMMARIUM.

1 *Episcopus conferens eidem una die plures sacros Ordines etiam de mandato Metropolitani ab ordinandi potestate suspenditur.*
2 *Episcopi dispensare non possunt contra omnes, nisi appareat eis expressè permissum, & num. seqq. usque ad numer.* 22.
3 *Dispensationis edictum est prohibitorium, ibid. Dispensare non potest in lege humana nisi is, à quo lex autoritatem habet.*
4 *Dispensatio est juris relaxatio, seu vulneratio.*
5 *Inferior jura superioris non relaxat.*
6 *Episcopi sunt custodes canonum, & jurant sacras regulas defendere & retinere.*
7 *Episcopis dispensare non licet in retentione beneficiorum & fructuum perceptorum cum eis, qui beneficia irregularitate occulta obtinuerunt.*
8 *Simoniacum occultum potest Episcopus rehabilitare ad ordines, & cum eo dispensare quoad suspensiones tam ab ordinibus, quàm beneficiis, sed non dispensare quoad beneficia obtenta, vel obtinenda.*
9 *Dispensare potest Episcopus cum ordinato ante ætatem si ad legitimam ætatem pervenerit & defectus sit occultus.*
10 *Intellectus.* cap. Nuper, de sent. excomm.
11 *Absolutio ab excommunicatione est favorabilis dispensatio autem odiosa & num. seqq.*
12 *Dispensare majus est quam absolvere.*
13 *Concilii Trident. Decretum in* cap. 6. sess. 24. *expenditur.*
14 *Episcopi in criminibus dispensare possunt, nisi eis appareat prohibitum.*
15 *Dispensare numquam potest Episcopus, nisi ei concedatur à canone, etiamsi reperiatur in canone quòd Papa dispenset.*
16 *Episcopus an possit omnia in sua Diœcesi, quæ potest Papa in universo orbe, exceptis reservatis.*
17 *Dispensare potest Episcopus, ubi Canon permittit dispensationem, licet eam Episcopo non indulserat.*
18 *Et quid si Canon sit Conciliaris.*
19 *Episcopi sunt executores Canonum, & dispensatores.*
20 *Dispensatio respectu dispensantis non est stricti juris sed quid favorabile.*
21 *Casus in quibus Episcopi possunt vel non possunt dispensare.*
22 *Episcopi ex Concilio Tridentino dispensant in irregularitatibus & suspensionibus ex delicto occulto provenientibus.*
23 *Item absolvunt à casibus occultis etiam Sedi Apostolicæ reservatis in foro conscientiæ tantùm.*
24 *Crimina multa licet occulta impediunt ordinis executionem etiam post peractam pœnitentiam.*
25 *Episcopi Regionum, in quibus Concilium Tridentinum non est receptum, uti non possunt facultate sibi tributa in* cap. 6. sess. 24.
26 *Prælati Regulares & Abbates jurisdictionem quasi Episcopalem habentes dispensare, & absolvere nequeunt in casibus occultis ex Concilio Tridentino.*
27 *Cardinales in suis titulis Urbis uti non possunt facultatibus, quæ tribuuntur Episcopis à Concilio Tridentino.*
28 *Dispensare potest Episcopus in irregularitate occulta & ex mutilatione membri, licet non possit in irregularitate ex homicidio occulto.*
29 *Homicidium & mutilatio membri in quibus æquiparentur.*
30 *Episcopus absolvere non potest à casibus occultis Sedi Apostolicæ reservatis post Concilium Tridentinum.*
31 *Episcopis & Inquisitoribus ex Bulla Cœnæ adempta est facultas, quam habebant ex Concilio Tridentino absolvendi ab hæresi occulta.*
32 *Bulla Pii V. super clausura monialium habet etiam locum in casibus occultis.*
33 *Moniales secretò delinquentes in materia clausuræ ab Episcopo absolvi non possunt.*
34 *Episcopus lapsus in aliquod delictum potest etiam in Urbe ad se absolvendum deputare proprium confessorem ex Concilio Tridentino*, cap. 6. sess. 24.
35 *Absolvi potest forensis in Sacramento Pœnitentiæ ab Episcopo*